



การพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูด ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ
A2 มาตรฐาน The Common European Framework of Reference
for Language (CEFR) สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

อดิสรณ์ ประทุมถิ่น

โปรแกรมวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สัญญาทุนที่ 1/2565

รหัสกิจกรรม 206106020142

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ โดยได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ตลอดจนทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนและเอื้อเพื่อโอกาสให้การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้เป็นไปได้ด้วยดี

ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำอันทรงคุณค่า และช่วยชี้แนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าของตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ถูกนำมาใช้อ้างอิงและเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการศึกษาค้นคว้า ดังปรากฏในบรรณานุกรม

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอแสดงความซาบซึ้งในความร่วมมืออย่างเต็มใจและกระตือรือร้นของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ประจำปีการศึกษา 2567 ทุกคน ที่ได้มีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถามและการทำแบบทดสอบ อันนำไปสู่ผลลัพธ์ทางวิชาการที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติในอนาคต

อดิสรณ์ ประทุมถิ่น

กรกฎาคม 2568

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ โดยได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ตลอดจนทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนและเอื้อเพื่อโอกาสให้การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้เป็นไปได้ด้วยดี

ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำอันทรงคุณค่า และช่วยชี้แนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าของตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ถูกนำมาใช้อ้างอิงและเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการศึกษาค้นคว้า ดังปรากฏในบรรณานุกรม

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอแสดงความซาบซึ้งในความร่วมมืออย่างเต็มใจและกระตือรือร้นของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ประจำปีการศึกษา 2567 ทุกคน ที่ได้มีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถามและการทำแบบทดสอบ อันนำไปสู่ผลลัพธ์ทางวิชาการที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติในอนาคต

อดิสรณ์ ประทุมถิ่น

กรกฎาคม 2568

ชื่อเรื่อง: การพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูด ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 มาตรฐาน The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) สำหรับผู้เรียน ชาวต่างชาติ

ชื่อผู้วิจัย: นายอดิสรณ์ ประทุมถิ่น

สาขาวิชา/คณะ: โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้รับทุน อุดหนุนการวิจัยประจำปีงบประมาณ : 2567

ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยปี: พฤษภาคม พ.ศ.2567 ถึง พฤษภาคม พ.ศ.2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ (2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบเรียนดังกล่าว การวิจัยเป็นลักษณะการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยใช้แนวคิด ADDIE Model ครบทั้ง 5 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนชาวจีน จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรภาษาไทย ณ สถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบ คุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ย 0.87 แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) 0.83 และแบบสอบถามความพึงพอใจ 0.91 อยู่ในระดับดีถึงดีมาก ค่า ประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 84.29/85.73 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 อย่างชัดเจน ผลการทดสอบคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Pre-test = 38.47, Post-test = 85.73) แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะฟัง-พูดของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาความพึงพอใจพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.46) โดยเฉพาะด้าน ประโยชน์ที่ได้รับและกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเรียนนี้จึงมีคุณภาพและเหมาะสมต่อการนำไปใช้จริง ทั้งยังช่วยยกระดับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศตามกรอบสากล

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบเรียน, การฟัง-พูดภาษาไทย, ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ, มาตรฐาน CEFR, ประสิทธิภาพ 80/80

Research Title: The Development of a Thai Listening–Speaking Textbook as a Foreign Language at the CEFR A2 Level for Foreign Learners

Author: Mr. Adisorn Prathoomthin

Faculty: Thai Language and Culture Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Fiscal Year: 2024

Year of Research: From May 2024 to May 2025

Abstract

The objectives of this research were (1) to develop a Thai listening-speaking textbook for foreign learners at the CEFR A2 level with the efficiency criterion of 80/80, and (2) to study learners' satisfaction with the developed textbook. This study employed a Research and Development (R&D) design based on the ADDIE Model. The sample consisted of 30 Chinese students enrolled in the Thai language program at the Language Institute and Global Affairs, Chiang Rai Rajabhat University, during the second semester of the 2024 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included the developed Thai listening-speaking textbook, an achievement test, and a learner satisfaction questionnaire. The findings revealed that the textbook obtained an average Index of Item-Objective Congruence (IOC) of 0.87, while the reliability of the achievement test and satisfaction questionnaire were 0.83 and 0.91 respectively, indicating good to very good reliability. The efficiency of the textbook was 84.29/85.73, exceeding the 80/80 criterion. A paired-sample t-test showed that post-test scores ($M = 85.73$) were significantly higher than pre-test scores ($M = 38.47$) at the .01 level, confirming the effectiveness of the textbook in enhancing learners' listening and speaking skills. In addition, learners' satisfaction with the textbook was at a high level ($M = 4.46$), particularly regarding its usefulness and learning activities. These results suggest that the developed textbook is of high quality, practical for classroom use, and contributes to the improvement of Thai as a Foreign Language (TFL) instruction in accordance with international standards.

Keywords: textbook development, Thai listening-speaking, Thai as a foreign language, CEFR standards, 80/80 efficiency

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ขอบเขตด้านเนื้อหา	3
ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	3
ขอบเขตด้านตัวแปร	4
ขอบเขตด้านระยะเวลา	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแบบเรียน	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน CEFR.....	15
การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	18
การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีน.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25

สารบัญ

หน้า

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
วัตถุประสงค์การวิจัย	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	31
บทที่ 4 ผลการวิจัย	34
ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	34
ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	35
ผลการพัฒนาแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80	39
ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน	41
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
สรุปผลการวิจัย	46
อภิปรายผล	47
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	55

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง

ตารางที่ 4.1	ลักษณะทั่วไปของผู้เรียนชาวจีน	34
ตารางที่ 4.2	ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ	36
ตารางที่ 4.3	ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย	37
ตารางที่ 4.4	ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนจำแนกตามองค์ประกอบ	37
ตารางที่ 4.5	ระดับการแปลผลค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha)	38
ตารางที่ 4.6	ประสิทธิภาพของแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2	39
ตารางที่ 4.7	ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน (Paired Sample t-test)	40
ตารางที่ 4.8	ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2	42
ตารางที่ 4.9	ผลการทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนเทียบกับเกณฑ์ (One Sample t-test)	42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาไทยได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในฐานะภาษาต่างประเทศ สืบเนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในภูมิภาคเอเชียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ข้อมูลจากกรมประชาสัมพันธ์ (2567) ระบุว่า ในปี 2566 มีชาวต่างชาติเข้ามาทำงานและศึกษาในประเทศไทยรวมประมาณ 3.55 ล้านคน ประกอบด้วยแรงงานต่างชาติ 3.31 ล้านคน และนักเรียนนักศึกษาต่างชาติ 2.4 แสนคน ส่งผลให้มีชาวต่างชาติจำนวนมากต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูดซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารกับเจ้าของภาษา ตามที่นักวิชาการด้านการศึกษา Brown (2020) และ Richards (2022) ระบุว่า ทักษะการฟัง-พูดเป็นทักษะแรก que ผู้เรียนภาษาที่สองต้องพัฒนาเพื่อการอยู่รอดในสังคมเป้าหมาย

แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงพบปัญหาสำคัญคือ การขาดแคลนแบบเรียนที่เป็นระบบและได้มาตรฐานสากล โดยเฉพาะแบบเรียนที่มุ่งพัฒนาทักษะการฟังพูดที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Language: CEFR) ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยของด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศพบว่า แบบเรียนภาษาไทยที่มีอยู่ส่วนใหญ่ ยังไม่ได้รับการพัฒนามาตรกรอบ CEFR อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในระดับ A1-A2 ซึ่งเป็นระดับที่ผู้เรียนควรสามารถสื่อสารในสถานการณ์ประจำวันที่คุ้นเคยได้

การพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในระดับ A1-A2 ตามกรอบ CEFR จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นระดับที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารขั้นพื้นฐานได้ ซึ่งตามกรอบ CEFR (Council of Europe, 2020) ในงานวิจัยฉบับนี้มุ่งพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ในระดับนี้ผู้เรียนควรสามารถเข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้บ่อยเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว สื่อสารในงานที่ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรงและง่าย สามารถอธิบายด้านต่างๆ ของชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมรอบตัว และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพื้นฐานได้ แต่ปัจจุบันสถาบันภาษาและกิจการ

ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับชาวต่างชาติยังขาดแบบเรียนที่ออกแบบมาเฉพาะเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดในระดับดังกล่าว

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) กับผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 8 คน สังกัดสถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ระหว่างวันที่ 15-20 กันยายน 2567 พบว่า ผู้เรียนมักประสบปัญหาในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด เนื่องจากลักษณะเฉพาะของภาษาไทยทั้งด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตามบริบทของภาษาไทย โดย 87.5% ของผู้สอนระบุว่า ผู้เรียนมีปัญหาด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ และ 75% ระบุปัญหาการฟังจับใจความในบทสนทนาจริง รวมถึงขาดโอกาสในการฝึกฝนกับเจ้าของภาษาในสถานการณ์จริง แบบเรียนที่มีอยู่ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมตามระดับความสามารถ รวมถึงขาดสื่อประกอบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการฟังพูดด้วยสาเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามกรอบมาตรฐาน CEFR เพื่อช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และตอบสนองต่อความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นจะเน้นการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมตามระดับความสามารถ การใช้สื่อประกอบที่หลากหลาย และการประเมินผลตามสภาพจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และคำถามวิจัย ดังนี้

1. แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.1 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

1.2 คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

2. ผู้เรียนชาวจีนมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ที่พัฒนาขึ้นในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.00)

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยเพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาในแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยครอบคลุมตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ A2 ประกอบด้วยหัวข้อและสถานการณ์การสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การซื้อของ การบอกทาง การสั่งอาหาร การเล่าประสบการณ์ และการสนทนาในสถานการณ์ที่คุ้นเคย
2. ทักษะการฟัง-พูดที่พัฒนาเน้นการสื่อสารขั้นพื้นฐานตามมาตรฐาน CEFR ระดับ A2 ได้แก่ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การพูดโต้ตอบในสถานการณ์ที่กำหนด และการพูดเล่าเรื่องสั้นๆ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนชาวจีนที่ศึกษาหลักสูตรภาษาไทย ณ สถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน ซึ่งคำนวณจากสูตร Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% จากประชากร 120 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1. เป็นผู้เรียนชาวจีนที่มีความสามารถทางภาษาไทยในระดับ A1 ตาม CEFR
2. สามารถเข้าร่วมการเรียนได้ครบ 15 สัปดาห์

3. สัมภาษณ์เข้าร่วมการวิจัย
4. ผ่านการทดสอบวัดระดับก่อนเรียน (Pre-test)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ที่พัฒนาขึ้น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ 80/80

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 และใช้เวลาในการทดลองใช้แบบเรียนจำนวน 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 60 ชั่วโมง

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดการพัฒนาแบบเรียน ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และคำอธิบายมาตรฐาน CEFR ระดับ A2 จากนั้นนำมาพัฒนาแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ครั้งนี้ สังเคราะห์และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

กรอบแนวคิดด้านการพัฒนาแบบเรียน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการพัฒนาแบบเรียน ADDIE (Kurt S.,2017) ที่เน้นการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาตามหลัก 5 ประการ ได้แก่

1. Analysis (การวิเคราะห์)
2. Design (การออกแบบ)
3. Development (การพัฒนา)
4. Implementation (การนำไปใช้)
5. Evaluation (การประเมินผล)

กรอบแนวคิดมาตรฐาน CEFR ระดับ A2 ผู้วิจัยได้ยึดตามกรอบมาตรฐานของสหภาพยุโรป (Council of Europe, 2001) ที่กำหนดความสามารถทางภาษาในระดับผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ระดับ A2 ตามกรอบมาตรฐาน Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ของสหภาพยุโรป (Council of Europe, 2001) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารและเข้าใจภาษาในสถานการณ์ที่คุ้นเคยและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนในระดับนี้สามารถเข้าใจประโยคและวลีที่ใช้บ่อยซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องสำคัญใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนตัวและครอบครัว การจับจ่ายซื้อของ สถานที่ท่องเที่ยว และการทำงาน พวกเขาสามารถสื่อสารในงานประจำที่ต้องการเพียงการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างง่ายและตรงไปตรงมาในเรื่องที่คุ้นเคยหรือเป็นกิจวัตรสามารถอธิบายด้วยถ้อยคำง่าย ๆ เกี่ยวกับภูมิหลังของตนเอง สภาพแวดล้อมรอบตัว และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเร่งด่วนในชีวิตประจำวัน กล่าวโดยสรุป ระดับ A2 เป็นระดับที่ผู้เรียนมีความสามารถพื้นฐานในการเข้าใจและใช้ภาษาสำหรับปฏิสัมพันธ์ในชีวิตจริงที่ไม่ซับซ้อนและในบริบทที่คุ้นเคย (British Council, n.d.; Council of Europe, 2001; KCL, n.d.)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แบบเรียนการฟังพูดภาษาไทย หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วยเนื้อหาและกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยในสถานการณ์การสื่อสารต่างๆ ตามมาตรฐาน CEFR ระดับ A2
2. มาตรฐาน CEFR ระดับ A2 หมายถึง ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐานของสหภาพยุโรป ในระดับผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ที่สามารถเข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้บ่อยเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว สื่อสารในงานที่ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรงและง่าย และสามารถอธิบายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพื้นฐานได้
3. ประสิทธิภาพของแบบเรียน หมายถึง คุณภาพของแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดย

3.1 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

3.2 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำได้จากการทดสอบหลังเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

- 4 ผู้เรียนชาวจีน หมายถึง นักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาหลักสูตรภาษาไทย ระยะเวลา 1 ปี ณ สถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567
- 5 การฟังพูดภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการรับสารผ่านการฟังและถ่ายทอดสารผ่านการพูดภาษาไทยในสถานการณ์การสื่อสารต่างๆ ตามขอบเขตที่กำหนดในมาตรฐาน CEFR ระดับ A2 เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การซื้อของ การบอกทาง การสั่งอาหาร การเล่าประสบการณ์ และการสนทนาในสถานการณ์ที่คุ้นเคย

ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) ครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาวิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการเรียนการสอน

- 1.1 ได้แบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติได้อย่างเป็นระบบ
- 1.2 ครูผู้สอนมีเครื่องมือที่มีคุณภาพในการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ ช่วยลดภาระในการเตรียมสื่อการสอนและการวัดประเมินผล
- 1.3 สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีแนวทางในการพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยตามมาตรฐาน CEFR ในระดับและทักษะอื่นๆ ต่อไป

2. ด้านผู้เรียน

1. ผู้เรียนชาวจีนได้พัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยอย่างเป็นระบบ ตามมาตรฐานสากล สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารมากขึ้น เนื่องจากได้รับการฝึกฝนผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง

3. ผู้เรียนสามารถประเมินและพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนเองได้ตามมาตรฐาน CEFR

3. ด้านวิชาการ

1. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยและพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับอื่นๆ ตามมาตรฐาน CEFR
2. เป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ
3. สร้างมาตรฐานในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

4. ด้านนโยบาย

1. เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับสถาบัน
2. สนับสนุนนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาไทยและต่างประเทศในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย

ทั้งนี้ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบเรียนและดำเนินการวิจัย โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแบบเรียน
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของแบบเรียน
 - 1.2 องค์ประกอบของแบบเรียน
 - 1.3 หลักการและขั้นตอนการพัฒนาแบบเรียน
 - 1.4 การหาประสิทธิภาพของแบบเรียน
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง
 - 2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง
 - 2.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาที่สอง
 - 2.4 การวัดและประเมินผลทักษะการฟังพูด
3. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน CEFR
 - 3.1 ความเป็นมาและความสำคัญของ CEFR
 - 3.2 องค์ประกอบและระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
 - 3.3 มาตรฐาน CEFR ระดับ A2
 - 3.4 การประยุกต์ใช้ CEFR ในการสอนภาษา
4. การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 - 4.1 แนวคิดและหลักการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
 - 4.2 การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
 - 4.3 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
 - 4.4 แนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนภาษาไทย
5. การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีน

- 5.1 ลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียนชาวจีน
- 5.2 ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน
- 5.3 การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน
- 5.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อต่างๆ ข้างต้นจะช่วยให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างลึกซึ้ง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแบบเรียนและดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัย รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแบบเรียน

การพัฒนาแบบเรียนเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนภาษาต่างประเทศที่ต้องอาศัยสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบเรียนครั้งนี้ ได้แก่ แนวคิด แนวคิด ADDIE Model ดังนี้

แนวคิด ADDIE Model คือกระบวนการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนหรือสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ได้รับการยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การออกแบบมีประสิทธิภาพ ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย และตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ADDIE เป็นอักษรย่อของ 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ Analysis, Design, Development, Implementation, Evaluation

ADDIE Model มีจุดเริ่มต้นจากการพัฒนาระบบการฝึกอบรมทหารของสหรัฐอเมริกาในปี 1975 โดย Branson, Rayner, Cox, Furman, King และ Hannum (1975) จากศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยรัฐฟลอริดา (Center for Educational Technology, Florida State University) ได้รับมอบหมายจากกองทัพสหรัฐฯ ให้พัฒนา "Interservice Procedures for Instructional Systems Development (IPISD)" ซึ่งเป็นต้นแบบของ ADDIE Model ที่เรารู้จักใน

ปัจจุบัน โดยมีเอกสารต้นฉบับคือ "The Interservice Procedures for Instructional Systems Development: Executive Summary and Model" (Branson et al., 1975)

หลังจากนั้น Watson (1981) ได้นำเสนอคำย่อ "ADDIE" อย่างเป็นทางการครั้งแรกในการประชุม Association for Educational Communications and Technology (AECT) และ Molenda (2003) ได้ติดตามประวัติการพัฒนาของโมเดลนี้ในงาน "In Search of the Elusive ADDIE Model" ซึ่งยืนยันว่า ADDIE Model ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นกรอบมาตรฐานในการออกแบบการเรียนการสอนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในปัจจุบัน Kurt (2017) ADDIE Model คือกรอบแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนที่ได้รับความนิยมและใช้กันอย่างแพร่หลายในการพัฒนาหลักสูตรและโปรแกรมฝึกอบรมทั้งในรูปแบบดั้งเดิมและออนไลน์ ADDIE ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1. Analysis (การวิเคราะห์)
2. Design (การออกแบบ)
3. Development (การพัฒนา)
4. Implementation (การนำไปใช้)
5. Evaluation (การประเมินผล)

โดยแต่ละขั้นตอนมีบทบาทสำคัญในการวางแผนและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการและบริบทของผู้เรียน การออกแบบวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาเนื้อหาและสื่อการสอน การนำไปใช้จริงในสถานการณ์เรียนรู้ และการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ กระบวนการของ ADDIE ไม่จำเป็นต้องดำเนินไปแบบเส้นตรงเสมอไป แต่สามารถย้อนกลับและปรับปรุงในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผลลัพธ์ที่ต้องการ (Kurt, 2017)

การนำ ADDIE Model มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR จะช่วยให้กระบวนการพัฒนาเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยสามารถดำเนินการในแต่ละขั้นตอนดังนี้

ตัวอย่างและการออกแบบกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอน	ตัวอย่างกิจกรรม
Analysis	สำรวจความต้องการและระดับความสามารถของผู้เรียนต่างชาติ
Design	ออกแบบบทเรียน “แนะนำตัวเอง” “ชื่อของ” “ถามทาง” พร้อมแบบฝึกหัด
Development	สร้างคลิปเสียง บทสนทนา แบบฝึกหัดออนไลน์ และแบบทดสอบ
Implementation	ทดลองใช้ในชั้นเรียนหรือผ่านระบบออนไลน์ และเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์
Evaluation	ประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจ นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแบบเรียน

1.2 การหาประสิทธิภาพของแบบเรียน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้เสนอเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ วัดจากคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

E2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ วัดจากคะแนนการทดสอบหลังเรียน

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแบบเรียน พบว่าการพัฒนาแบบเรียนเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนภาษาต่างประเทศที่ต้องอาศัยสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเป็นระบบ แนวคิดที่มีความสำคัญและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการพัฒนาแบบเรียน คือ ADDIE Model ซึ่งเป็นกระบวนการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนหรือสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การออกแบบมีประสิทธิภาพ ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย และตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ADDIE Model มีจุดเริ่มต้นในช่วงทศวรรษ 1970 โดยศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐฟลอริดา ซึ่งได้รับมอบหมายจากกองทัพสหรัฐฯ ให้พัฒนาระบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพและเป็นระบบ หลังจากนั้นได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการใช้งานที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งในภาคการศึกษา ภาคธุรกิจ และองค์กรต่างๆ ทั่วโลก องค์ประกอบสำคัญของ ADDIE Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ Analysis คือการวิเคราะห์ความต้องการและระดับความสามารถของผู้เรียน Design คือการออกแบบบทเรียนและ

แบบฝึกหัดให้สอดคล้องกับความต้องการ Development คือการพัฒนาและสร้างสื่อการเรียนรู้ต่างๆ Implementation คือการนำไปทดลองใช้จริง และ Evaluation คือการประเมินผลเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุง

การนำ ADDIE Model มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR จะช่วยให้กระบวนการพัฒนาเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยสามารถออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมในแต่ละขั้นตอน เช่น การสำรวจความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติ การออกแบบบทเรียนเช่น "แนะนำตัวเอง" "ชื่อของ" "ถามทาง" การสร้างสื่อต่างๆ เช่น คลิปเสียง บทสนทนา แบบฝึกหัดออนไลน์ การทดลองใช้ในชั้นเรียน หรือผ่านระบบออนไลน์ และการประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจเพื่อนำไปปรับปรุง

นอกจากนี้ การพัฒนาแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพยังต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ได้แก่ การมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน เนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนที่เหมาะสม รวมถึงการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้และวัฒนธรรมของผู้เรียนด้วย การหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้มั่นใจได้ว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพ โดยพิจารณาทั้งประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ ความสอดคล้องกับหลักสูตร ความเหมาะสมกับผู้เรียน และการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน CEFR ต่อไป

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง

การสอนภาษาที่สองเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความเข้าใจในทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการฟังพูดซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการสื่อสาร

2.1 ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองของ Krashen (1982) เป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง โดยได้นำเสนอสมมติฐานที่สำคัญห้าประการ เริ่มจากสมมติฐานการรับรู้และการเรียนรู้ (Acquisition-Learning Hypothesis) ซึ่งอธิบายว่าการพัฒนาภาษาที่สองมีสองระบบที่แตกต่างกัน คือ การรับรู้ภาษาโดยธรรมชาติผ่านการสื่อสารที่มีความหมาย และการเรียนรู้อย่างเป็นทางการผ่านการศึกษากฎเกณฑ์ทางภาษา ดังนี้

สมมติฐานการเรียงลำดับธรรมชาติ (Natural Order Hypothesis) กล่าวถึงการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาตามลำดับขั้นที่แน่นอน โดยไม่ขึ้นกับการสอนหรือความยากง่ายของโครงสร้างนั้นๆ ส่วนสมมติฐานตัวป้อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input Hypothesis) เน้นความสำคัญของการให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาที่เข้าใจได้และมีระดับที่สูงกว่าความสามารถปัจจุบันเล็กน้อย เพื่อกระตุ้นการพัฒนาทางภาษา

สมมติฐานตัวกรองด้านจิตใจ (Affective Filter Hypothesis) อธิบายถึงปัจจัยทางอารมณ์และจิตใจที่ส่งผลต่อการรับรู้ภาษา เช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล และความมั่นใจในตนเอง โดยปัจจัยเหล่านี้อาจเป็นตัวขัดขวางการรับรู้ภาษาได้ และสมมติฐานการตรวจสอบ (Monitor Hypothesis) กล่าวถึงบทบาทของความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ว่าเป็นระบบในการตรวจสอบและแก้ไขการใช้ภาษา

สอดคล้องกับแนวคิดของสุเมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ที่เน้นย้ำความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษาตามธรรมชาติ และการลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการรับรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองจึงควรคำนึงถึงการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารอย่างมีความหมาย และได้รับข้อมูลทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ

ทฤษฎีนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาวิธีการสอนภาษาที่สอง โดยนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารในสถานการณ์จริง การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และการให้ข้อมูลทางภาษาที่มีความหมายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง โดย Richards (2006) ได้นำเสนอหลักการสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มจากการเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งหมายถึงการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและเชื่อมโยงการเรียนรู้กับการนำไปใช้จริง

การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นอีกหลักการที่สำคัญ โดยเน้นการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างกัน เช่น การทำงานคู่ การทำงานกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ หรือการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นของ

จริง เช่น ข้าว บทความ โฆษณา หรือสื่อต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาที่ใช้จริงในสังคม

นอกจากนี้ การบูรณาการทักษะทางภาษาเป็นหลักการที่ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาที่มีความเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยไม่แยกการสอนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนออกจากกัน แต่จัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงทักษะต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่น การฟังข่าวแล้วพูดแสดงความคิดเห็น หรือการอ่านบทความแล้วเขียนสรุปความ

สอดคล้องกับแนวคิดของอัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ที่เน้นความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านไวยากรณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างประโยคได้ถูกต้อง ความสามารถด้านสังคมที่ช่วยให้ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ ความสามารถด้านการใช้ภาษาเชื่อมโยงที่ช่วยสร้างข้อความที่สอดคล้องและเป็นเหตุเป็นผล และความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารที่ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสอนภาษาตามแนวการสื่อสารจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงทั้งความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้ภาษา ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับชีวิตจริง และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน

2.3 การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาที่สองเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดย Brown (2007) ได้นำเสนอแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังพูด เริ่มจากการสร้างความเข้าใจในการฟัง ซึ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการจับใจความสำคัญ แยกแยะข้อมูล และตีความสิ่งที่ได้ฟัง รวมถึงการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับว่า การฝึกออกเสียงที่ถูกต้องเป็นอีกแนวทางที่สำคัญ โดยเน้นการฝึกออกเสียงทั้งในระดับเสียงย่อย เช่น เสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ไปจนถึงการออกเสียงในระดับประโยคที่มีการเน้นเสียงและทำนองเสียงที่เหมาะสม ควบคู่ไปกับการพัฒนาความคล่องแคล่วในการพูด ซึ่งเน้นการฝึกใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องและเป็นธรรมชาติ โดยไม่ติดขัดหรือลังเลมากเกินไป

นอกจากนี้ การใช้กลวิธีการสื่อสารเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะมีข้อจำกัดทางภาษา เช่น การใช้คำที่ใกล้เคียง การพูดอ้อม หรือการขอความช่วยเหลือเมื่อไม่เข้าใจ สอดคล้องกับแนวคิดของวิไลลักษณ์ จุ้ยเจริญ (2555) ที่ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการฟังพูดที่เป็นระบบ โดยเริ่มจากขั้นก่อนการฟังพูด ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมของ

ผู้เรียน เช่น การทบทวนความรู้เดิม การสร้างความสนใจ และการให้คำศัพท์หรือโครงสร้างที่จำเป็น ต่อด้วยขั้นระหว่างการฟังพูด ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังพูดจริง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และปิดท้ายด้วยขั้นหลังการฟังพูด ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเข้าใจและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ใหม่ การพัฒนาทักษะการฟังพูดตามแนวทางและขั้นตอนดังกล่าว จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาความสามารถในการฟังพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นทั้งความถูกต้อง ความ คล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นระบบ และมีความต่อเนื่อง

2.4 การวัดและประเมินผลทักษะการฟังพูดเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนา ความสามารถทางภาษาของผู้เรียน โดย Luoma (2004) ได้นำเสนอแนวทางการประเมินที่ครอบคลุม เริ่มจากการทดสอบความเข้าใจในการฟัง ซึ่งมุ่งวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ เข้าใจ รายละเอียด และตีความสิ่งที่ได้ฟัง ผ่านการใช้แบบทดสอบที่หลากหลาย เช่น การตอบคำถาม การ สรุปความ หรือการทำตามคำสั่ง

การประเมินการพูดได้ตอบเป็นการวัดความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การ สนทนา การอภิปราย หรือการแสดงบทบาทสมมติ ในขณะที่การประเมินการพูดแบบเดี่ยวเน้นการวัด ความสามารถในการนำเสนอ การเล่าเรื่อง หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นระบบ โดยทั้งสอง รูปแบบจำเป็นต้องมีการใช้เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เพื่อให้การวัดผลมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

สอดคล้องกับแนวคิดของอัญชลี แจ่มเจริญ (2556) ที่ได้เสนอเกณฑ์การประเมินที่ครอบคลุม ทักษะสำคัญในการฟังพูดภาษาที่สอง โดยเริ่มจากความถูกต้องด้านการออกเสียง ซึ่งรวมถึงการออก เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการเน้นเสียงในระดับคำและประโยค ความคล่องแคล่วในการ สื่อสารเป็นอีกเกณฑ์ที่สำคัญ โดยพิจารณาจากความต่อเนื่องในการพูด การเลือกใช้คำ และความเป็น ธรรมชาติในการสื่อสาร

ด้านความเข้าใจในการฟังเป็นเกณฑ์ที่วัดความสามารถในการรับสารและประมวลผลข้อมูล ที่ ได้ฟัง ในขณะที่ความสามารถในการโต้ตอบเน้นการประเมินการใช้ภาษาในการสื่อสารแบบมี ปฏิสัมพันธ์ รวมถึงการใช้กลวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ การวัดและประเมินผลตาม แนวทางและเกณฑ์ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้สอนสามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการ ของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของตนเอง อันจะนำไปสู่การ พัฒนาทักษะการฟังพูดอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาที่สอง สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ว่า การสอนภาษาที่สองเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความเข้าใจในหลายมิติ โดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายประการ เริ่มจากทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองที่เน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามธรรมชาติ การให้ตัวป้อนทางภาษาที่เข้าใจได้ และการลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยทำให้การรับรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาคือแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นของจริง โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสารทั้งด้านไวยากรณ์ สังคม การเชื่อมโยงภาษา และกลวิธีการสื่อสาร นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการฟังพูดต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผ่านขั้นตอนที่ชัดเจนทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการฟังพูด โดยเน้นการสร้าง ความเข้าใจ การฝึกออกเสียง การพัฒนาความคล่องแคล่ว และการใช้กลวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม รวมถึงการวัดและประเมินผลทักษะการฟังพูดที่ต้องใช้วิธีการที่หลากหลายและมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านการออกเสียง ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจในการฟัง และความสามารถในการโต้ตอบ ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับมาตรฐาน CEFR ที่กำหนด

3. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน CEFR

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เป็นมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ซึ่งได้รับการยอมรับและนำไปใช้อย่างแพร่หลายในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทั่วโลก รายละเอียดดังนี้

3.1 ความเป็นมาและความสำคัญของ CEFR Council of Europe (2001) ได้พัฒนา CEFR ขึ้นเพื่อสร้างมาตรฐานในการเรียนการสอนและการประเมินภาษาในยุโรป โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญได้แก่

1. สร้างความเข้าใจร่วมกันในการอธิบายระดับความสามารถทางภาษา
2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา
3. สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานและการศึกษาในยุโรป

Little (2006) กล่าวว่า CEFR มีความสำคัญในการ กำหนดมาตรฐานการเรียนการสอนภาษา พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และประเมินความสามารถทางภาษาอย่างเป็นระบบ

3.2 องค์ประกอบและระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR North (2014) อธิบาย ว่า การจัดระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR แบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ และ 6 ระดับย่อย โดยแต่ละระดับมีความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนี้

ระดับ A1-A2 เป็นระดับผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User) โดยผู้เรียนในระดับ A1 สามารถ เข้าใจและใช้ภาษาในระดับพื้นฐานที่สุด เช่น การแนะนำตัว การถามและตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูล ส่วนตัว การใช้ประโยคง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน ส่วนระดับ A2 ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ที่ ค่อนข้างและเป็นกิจวัตร เข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้บ่อย สามารถอธิบายเรื่องใกล้ตัวและสิ่งแวดล้อม รอบตัวได้

ระดับ B1-B2 เป็นระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User) ซึ่งในระดับ B1 ผู้เรียน สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญเมื่อใช้ภาษามาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคุ้นเคย สามารถจัดการกับ สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง สามารถสร้างบทสนทนาต่อเนื่องในหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสนใจ ส่วนระดับ B2 ผู้เรียนสามารถเข้าใจใจความสำคัญของข้อความที่ซับซ้อนทั้งรูปธรรมและ นามธรรม สามารถมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ สามารถแสดงความคิดเห็นใน ประเด็นต่างๆ ได้อย่างละเอียดและชัดเจน

ระดับ C1-C2 เป็นระดับผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว (Proficient User) โดยระดับ C1 ผู้เรียน สามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนและหลากหลาย สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่าง คล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องค้นหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาอย่างยืดหยุ่นและมี ประสิทธิภาพในการสื่อสารทางสังคม วิชาการ และวิชาชีพ ส่วนระดับ C2 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด ผู้เรียน สามารถเข้าใจทุกสิ่งที่ฟังหรืออ่านได้อย่างง่ายดาย สามารถสรุปข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ทั้งการพูดและ การเขียน สามารถนำเสนอข้อโต้แย้งและคำอธิบายได้อย่างเป็นระบบ สามารถแสดงความหมายที่แฝง และละเอียดอ่อนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบท ทั้งนี้การแบ่งระดับความสามารถทางภาษา ในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอน พัฒนาสื่อการเรียนรู้ และประเมินผลได้ อย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองและ ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างชัดเจนโดยประเมินความสามารถใน 5 ทักษะ ได้แก่

1. การฟัง (Listening)

2. การพูด (Speaking)
3. การอ่าน (Reading)
4. การเขียน (Writing)
5. การปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

3.3 มาตรฐาน CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ระดับ A2 ที่กำหนดโดย Council of Europe (2020) ได้ระบุความสามารถทางภาษาที่ผู้เรียนควรบรรลุไว้อย่างชัดเจน โดยแบ่งเป็นสองด้านหลัก ด้านแรกคือความสามารถในการฟัง ซึ่งผู้เรียนควรสามารถเข้าใจลีและสำนวนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การซื้อของ การบอกทิศทาง รวมถึงสามารถจับใจความสำคัญจากข้อความสั้นๆ ที่มีความชัดเจน เช่น ประกาศ ข่าวสั้น หรือบทสนทนาในชีวิตประจำวัน ส่วนด้านการพูดนั้น ผู้เรียนควรมีความสามารถในการสื่อสารในสถานการณ์ประจำวันที่ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรง สามารถอธิบายเรื่องราวใกล้ตัวและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเข้าใจ และสามารถเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ส่วนตัวได้อย่างเหมาะสม ซึ่งความสามารถเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนในระดับ A2 ควรมีทักษะพื้นฐานที่เพียงพอสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ไม่ซับซ้อน

3.4 การประยุกต์ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา CEFR ในการสอนภาษานับเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาให้เป็นระบบและมีมาตรฐาน โดย Byram และ Parmenter (2012) ได้นำเสนอแนวทางการนำ CEFR ไปใช้ที่ครอบคลุมหลายด้าน เริ่มจากการออกแบบหลักสูตรและสื่อการสอนที่สอดคล้องกับระดับความสามารถที่กำหนดไว้ใน CEFR การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาตามตัวชี้วัดในแต่ละระดับ การวัดและประเมินผลที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมถึงการพัฒนาผู้เรียนตามระดับความสามารถอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

สอดคล้องกับแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้เสนอไว้สำหรับบริบทการศึกษาไทย โดยเน้นการประยุกต์ใช้ CEFR ในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนและวัดผลได้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การจัดทำแผนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาตามระดับความสามารถของผู้เรียน และการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

การนำ CEFR มาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาจึงช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีทิศทางที่ชัดเจน มีเป้าหมายที่วัดผลได้ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษาที่เป็นที่ยอมรับใน

ระดับสากล อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ต้องคำนึงถึงบริบทและความต้องการเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละสถานศึกษาด้วย เพื่อให้การพัฒนาทักษะทางภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน

4. การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีลักษณะเฉพาะที่ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของภาษาไทยและความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน การทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้เข้าใจหลักการและแนวทางการสอนที่เหมาะสม

4.1 แนวคิดและหลักการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติเป็นประเด็นที่นักวิชาการให้ความสำคัญและได้เสนอแนวทางที่น่าสนใจไว้ โดยนิตยา กาญจนะวรรณ (2552) ได้นำเสนอหลักการสอนที่เน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง ควบคู่กับการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังเน้นการใช้สถานการณ์จริงในการฝึกภาษา และการคำนึงถึงความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน

สอดคล้องกับแนวคิดของสมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2558) ที่ได้เพิ่มเติมประเด็นสำคัญในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ โดยเน้นการฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารภาษาไทย การสอนไวยากรณ์ควบคู่กับการใช้จริง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง รวมถึงการบูรณาการวัฒนธรรมไทยในการสอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา

หลักการและแนวคิดเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติต้องคำนึงถึงทั้งมิติด้านภาษา การสื่อสาร และวัฒนธรรม โดยจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

4.2 การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติเป็นประเด็นที่นักวิชาการได้นำเสนอแนวทางและขั้นตอนที่น่าสนใจไว้ โดยวิภา ตันจุลพงษ์ (2554) ได้เสนอแนวทางที่เน้นการฝึกการฟังจากสื่อที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ควบคู่กับการเน้นการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญของภาษาไทย รวมถึงการฝึกบท

สนทนาในสถานการณ์จริงและการใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่เป็นธรรมชาติ

สอดคล้องกับแนวคิดของรุ่งฤดี แผลงศร (2561) ที่ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการฟังพูดอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากขั้นเตรียมความพร้อมที่ช่วยสร้างความสนใจและทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน ต่อด้วยขั้นนำเสนอที่ให้อะไรอย่างการใช้ภาษาในบริบทต่างๆ ขั้นฝึกปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างเข้มข้น ขั้นนำไปใช้ที่ให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ และขั้นประเมินผลที่ช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน

แนวทางและขั้นตอนเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนที่ดี และใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงทั้งความถูกต้องในการใช้ภาษาและความสามารถในการสื่อสารในสถานการณ์จริง

4.3 การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติมีความสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยสิริวรรณ นันทจันทุล (2557) ได้ชี้ให้เห็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับตัวภาษาโดยตรง เริ่มจากปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่ผู้เรียนชาวต่างชาติมักประสบความยากลำบาก ปัญหาการใช้คำลงท้ายที่มีความซับซ้อนและสัมพันธ์กับบริบททางสังคม การเรียงลำดับคำในประโยคที่แตกต่างจากภาษาแม่ของผู้เรียน และการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย

สอดคล้องกับการศึกษาของสุภาพร คงศิริรัตน์ (2560) ที่ได้เพิ่มเติมประเด็นปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดแคลนสื่อการสอนที่เหมาะสมกับระดับและความต้องการของผู้เรียน การขาดโอกาสในการฝึกใช้ภาษาจริงซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และการใช้ภาษา รวมถึงการขาดแรงจูงใจในการเรียนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา

ความเข้าใจในปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้จะช่วยให้ผู้สอนและผู้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนสามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน แก้ไขจุดอ่อน และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยต้องคำนึงถึงทั้งมิติด้านภาษา การสื่อสาร วัฒนธรรม และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้อื่นๆ อย่างครบถ้วน

4.4 การแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนภาษาไทยเป็นประเด็นที่นักวิชาการได้นำเสนอแนวทางที่น่าสนใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยศรัวิไล พลมณี (2558) ได้เสนอแนวทางที่เน้นการพัฒนาสื่อการสอนที่ทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน ควบคู่กับการจัดกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเองเพื่อลดความวิตกกังวลและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียน รวมถึงการใช้เทคโนโลยีช่วยในการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้

สอดคล้องกับแนวคิดของกนกวรรณ เลหาบุรณะกิจ คະตะกิริ (2563) ที่ได้เสนอแนวทางการพัฒนาที่เน้นการบูรณาการทักษะทางภาษา เพื่อให้การเรียนรู้มีความเชื่อมโยงและเป็นธรรมชาติ การใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนผ่านกิจกรรมที่น่าสนใจและท้าทาย รวมถึงการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามพัฒนาการและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนภาษาไทยเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาการเรียนการสอนต้องดำเนินการอย่างรอบด้าน ทั้งในแง่ของการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยี การสร้างบรรยากาศ และการประเมินผล โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ

แนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของ สมเกียรติ รักษ์มณี (2551) ได้นำเสนอหลักการสำคัญที่ครอบคลุมทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านเนื้อหา โดยในด้านการจัดการเรียนการสอนได้เน้นการสอนภาษาในบริบทที่เป็นธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะการฟังพูดก่อนการอ่านเขียน ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา และการจัดลำดับการสอนจากรูปธรรมไปสู่นามธรรม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายและเป็นระบบ

ในด้านเนื้อหา ได้เสนอให้เริ่มจากคำและประโยคที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามบริบทและวัฒนธรรม เพื่อให้การสื่อสารมีความเหมาะสม และการสอดแทรกความรู้ทางวัฒนธรรมควบคู่กับการสอนภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิตและความคิดของคนไทย

นอกจากนี้ สมเกียรติ รักษ์มณี (2557) ยังได้เพิ่มเติมแนวทางการแก้ปัญหาการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ โดยเน้นความสำคัญของครูผู้สอนที่ต้องมีความเข้าใจระบบภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง เข้าใจธรรมชาติของภาษาแม่ของผู้เรียน และสามารถจัดกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของ

ผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

แนวคิดเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติต้องคำนึงถึงทั้งด้านภาษา การสื่อสาร และวัฒนธรรม โดยต้องจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียน และใช้วิธีการที่เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีหลายด้าน เริ่มจากการทำความเข้าใจหลักการพัฒนาแบบเรียนที่ต้องมีองค์ประกอบครบถ้วนทั้งด้านเนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล ควบคู่กับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองที่เน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตามธรรมชาติ ลดความวิตกกังวล และส่งเสริมการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยต้องคำนึงถึงมาตรฐาน CEFR ที่กำหนดระดับความสามารถทางภาษาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะระดับ A2 ที่ผู้เรียนควรสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันและสถานการณ์ที่คุ้นเคยได้ การจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงธรรมชาติของภาษาไทยและความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน มีการพัฒนาทักษะการฟังพูดอย่างเป็นระบบผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และมีการแก้ไขปัญหาที่พบในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับการบูรณาการวัฒนธรรมไทยในการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนด การบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้จะช่วยให้การพัฒนาแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความสมบูรณ์ เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

5. การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีน

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีนมีลักษณะเฉพาะที่ต้องคำนึงถึงพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างจากผู้เรียนชาติอื่น การทบทวนองค์ความรู้ในประเด็นนี้จะช่วยให้การพัฒนาแบบเรียนมีความเหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ดังนี้

5.1 ลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียนชาวจีนเป็นประเด็นที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยสุรีย์ วงศ์กอนิจษ์ (2556) ได้ชี้ให้เห็นลักษณะเฉพาะที่น่าสนใจของผู้เรียนชาว

จีนหลายประการ เริ่มจากพื้นฐานการเรียนรู้ที่เน้นการท่องจำ ซึ่งเป็นผลมาจากระบบการศึกษาของประเทศจีน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความละเอียดรอบคอบในการจดบันทึกและชื่นชอบการเรียนการสอนที่มีแบบแผนชัดเจน นอกจากนี้ ผู้เรียนชาวจีนยังให้ความสำคัญอย่างมากกับความถูกต้องทางไวยากรณ์ มีความกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องมากกว่าความคล่องแคล่วในการสื่อสาร

สอดคล้องกับ Zhang (2015) ที่เพิ่มเติมว่าผู้เรียนชาวจีนมักมีความกังวลในการพูดสื่อสาร มีความต้องการเรียนรู้ผ่านการเขียน มีความละเอียดในการจดบันทึก และมีความชอบการเรียนแบบเป็นระบบ ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งคือความขยันและความตั้งใจในการเรียน โดยมีวินัยที่ดี มีความรับผิดชอบในการทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ และมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ในด้านรูปแบบการเรียนรู้ ผู้เรียนชาวจีนมักชื่นชอบการเรียนการสอนที่มีการจัดลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน มีโครงสร้างที่เป็นระบบ และมีการยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจน

ความเข้าใจในลักษณะเฉพาะเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการออกแบบและจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยควรคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ ความต้องการ และข้อจำกัดของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมที่ช่วยลดความวิตกกังวลในการสื่อสาร ส่งเสริมความมั่นใจ และพัฒนาทักษะการสื่อสารควบคู่ไปกับการฝึกความถูกต้องทางภาษา

5.2 ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน มีนักวิชาการหลายท่านได้ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบไว้อย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะงานของประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2558) ที่ได้วิเคราะห์ความแตกต่างที่สำคัญไว้หลายประการ ดังนี้

ประการแรก คือความแตกต่างด้านระบบเสียง โดยพบว่าภาษาจีนมีระบบวรรณยุกต์ 4 เสียง ในขณะที่ภาษาไทยมี 5 เสียง ความแตกต่างนี้ส่งผลให้ผู้เรียนต้องให้ความสำคัญกับการฝึกออกเสียงเป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างด้านการออกเสียงพยัญชนะที่สำคัญ กล่าวคือ ในภาษาจีนไม่มีเสียงพยัญชนะบางเสียงที่มีในภาษาไทย เช่น เสียง /r/ และ /l/ ซึ่งทำให้ผู้เรียนชาวจีนต้องได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษในการออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้

ในด้านไวยากรณ์ พบว่าภาษาจีนและภาษาไทยมีโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้คำลักษณนามและคำบุรุษสรรพนาม ซึ่งมีระบบและกฎเกณฑ์

การใช้ที่แตกต่างกัน ความแตกต่างนี้อาจก่อให้เกิดความสับสนในการเรียนรู้และการใช้ภาษาของผู้เรียนทั้งสองภาษา

ประการสุดท้าย คือความแตกต่างด้านระบบการเขียน ซึ่งถือเป็นความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด เนื่องจากภาษาจีนใช้ระบบการเขียนแบบอักษรภาพ ในขณะที่ภาษาไทยใช้ระบบตัวอักษรที่ใช้แทนเสียง ความแตกต่างนี้ส่งผลให้การเรียนรู้การเขียนของทั้งสองภาษามีความท้าทายที่ต่างกัน โดยผู้เรียนภาษาจีนต้องจดจำรูปแบบและความหมายของอักษรภาพ ในขณะที่ผู้เรียนภาษาไทยต้องเรียนรู้ระบบการเขียนที่สัมพันธ์กับเสียง

จากการศึกษาของประไพณ มโนมัยวิบูลย์ แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนมีอยู่หลายประการ ทั้งในด้านระบบเสียง การออกเสียง ไวยากรณ์ และระบบการเขียน ความเข้าใจในความแตกต่างเหล่านี้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.3 การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนตามแนวคิดของ ศรีวิไล พลมณี (2559) และ Liu และ Wang (2017) ได้นำเสนอแนวทางที่หลากหลายและเป็นระบบ เริ่มจากการฝึกการออกเสียงที่เน้นความแม่นยำในการออกเสียงวรรณยุกต์และเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาจีน โดยใช้เทคนิคการเทียบเสียง การฝึกฟังแยกเสียง และการฝึกซ้ำอย่างเป็นระบบ ประกอบกับการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น สื่อมัลติมีเดีย เพลง และบทบาทสมมติ ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้มีความสนุกสนานและมีประสิทธิภาพ

การสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนเป็นอีกประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึง โดยการจัดกิจกรรมที่ช่วยลดความกังวลในการพูดและสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น ควบคู่ไปกับการใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสม ทั้งการทดสอบ การสังเกต และการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งช่วยให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมเกี่ยวกับพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียน

แนวทางการพัฒนาทักษะการฟังพูดเหล่านี้เน้นการฝึกฝนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนชาวจีนที่ต้องการความชัดเจนและเป็นระบบ ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการพัฒนาความคล่องแคล่วในการสื่อสารผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสถานการณ์จำลองต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีนตามการศึกษาของวิรัช วงศ์ภินันท์ วัฒนา (2560) สามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่มหลัก คือปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยปัจจัยภายในประกอบด้วยแรงจูงใจในการเรียนที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ทักษะคิดต่อภาษาไทยที่ส่งผลต่อความสนใจและความพยายามในการเรียนรู้ ความถนัดทางภาษาซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาใหม่ และรูปแบบการเรียนรู้ที่แต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

ส่วนปัจจัยภายนอกนั้นประกอบด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา โอกาสในการใช้ภาษาที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในสถานการณ์จริง คุณภาพของสื่อการเรียนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีการสอนของครูที่มีผลโดยตรงต่อความเข้าใจและการพัฒนาทักษะของผู้เรียน

ความเข้าใจในปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน โดยผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องควรพิจารณาทั้งปัจจัยภายในและภายนอกอย่างรอบด้าน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กระตุ้นแรงจูงใจ และพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีนสามารถสรุปสาระสำคัญได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวจีนเป็นกระบวนการที่ต้องพิจารณาหลายองค์ประกอบอย่างบูรณาการ โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียนชาวจีนที่มีพื้นฐานการเรียนรู้แบบท่องจำ ให้ความสำคัญกับความถูกต้องทางไวยากรณ์ และมีความขยันในการเรียน ควบคู่กับการตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนทั้งในด้านระบบเสียง โดยเฉพาะวรรณยุกต์และเสียงพยัญชนะบางเสียงที่ไม่มีในภาษาจีน รวมถึงความแตกต่างด้านไวยากรณ์และการใช้ภาษา การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เน้นการฝึกออกเสียงที่ถูกต้อง โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์และเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหา ใช้กิจกรรมที่หลากหลายทั้งการฟังจากสื่อมัลติมีเดีย การฝึกบทบาทสมมติ และการสร้างสถานการณ์การสื่อสารจริง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนทั้งแรงจูงใจ ทักษะคิด สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และโอกาสในการใช้ภาษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน ทั้งนี้การเข้าใจองค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้การพัฒนาแบบเรียนและการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียน สามารถแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

การวิจัยของสุภาพร โรจนสุพจน์ (2563) พบว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลดังนี้

E1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) = 80 หมายถึง ผู้เรียนสามารถทำคะแนนจากแบบฝึกหัดและกิจกรรมระหว่างเรียนได้เฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสะท้อนว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนจากแบบเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดกระบวนการเรียน

E2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) = 80 หมายถึง ผู้เรียนสามารถทำคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนได้เฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบเรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยที่ได้ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 นี้ ถือเป็นระดับที่ยอมรับได้ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษา เนื่องจากแสดงว่าแบบเรียนมีคุณภาพเพียงพอในการส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในระหว่างกระบวนการเรียน (E1) และผลสัมฤทธิ์สุดท้าย (E2) อย่างสมดุล

การวิจัยของกรนิษฐ ชายปา พิงพร ศรีแก้ว และศิวพร จตกุล (2565) เรื่อง "การพัฒนาแบบการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดย ADDIE MODEL" ได้นำเสนอแนวทางที่น่าสนใจในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ โดยพบว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ เรื่องน่าสนใจ อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง คอยเฟื่องเรื่อง ย้อนกลับ จับหลักเกณฑ์ทางภาษา ทรรศการเขียน และทดสอบบทเรียน ซึ่งแต่ละขั้นตอนได้ประยุกต์ใช้หลักการเรียนรู้ตามกฎแห่งความพร้อม กฎแห่งความพอใจ และกฎแห่งการฝึกหัด เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงถึง 53.58/95.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 80/80 สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการสอนนี้มีความเหมาะสมและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการทดสอบหลังเรียนที่ผู้เรียนทำคะแนนได้สูงถึง 95.35 แม้ว่าจะระดับความพึงพอใจของนักศึกษาขึ้นต่อรูปแบบการสอนจะอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งบ่งชี้ว่ายังมีโอกาสในการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

ความสำเร็จของงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้แนวคิด ADDIE Model ในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นระบบประกอบด้วย การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้ และการประเมินผล ทำให้การพัฒนารูปแบบการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน การจัดลำดับขั้นตอนการสอนอย่างเป็นระบบที่คำนึงถึงหลักการเรียนรู้ของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาไทยได้อย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยของ สมเกียรติ รักษมณี (2554) เรื่องการพัฒนารูปแบบความรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบความรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและศึกษารูปแบบการใช้งานของอาจารย์ผู้สอน การวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศจากมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 18 คน

ผลการวิจัยพบว่า ฐานความรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยเมนูหลัก 4 หมวดหมู่ คือ เรียนรู้ภาษาไทย พัฒนาให้เชี่ยวชาญ สืบสานวิถีไทย และไขศัพทสาระ พร้อมเมนูเสริมประเภทเครื่องมือและลิงค์เชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก เช่น ราชบัณฑิตยสถานและสถาบันไทยศึกษา กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ฐานความรู้เป็นสื่อเสริมในห้องเรียนมากที่สุด โดยเมนู "เรียนรู้ภาษาไทย" และ "สืบสานวิถีไทย" ได้รับความนิยมสูงสุด การประเมินความพึงพอใจพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.37) ด้านเนื้อหาในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.14) และด้านเทคโนโลยีและรูปแบบการนำเสนอในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.98)

ความสำเร็จของงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของเทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ความต้องการเครื่องมือสนับสนุนการสอนของอาจารย์ และความสำคัญของการผสมผสานภาษาและวัฒนธรรมในการเรียนการสอน ผลการประเมินที่อยู่ในระดับดีถึงดีมากสะท้อนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปสู่การใช้สื่อดิจิทัลในการศึกษา พร้อมทั้งแสดงความเป็นไปได้ในการขยายผลและพัฒนาเป็นมาตรฐานในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในสถาบันการศึกษาอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิจัยของวิไลวรรณ สุกรวินิช (2562) เรื่อง "การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ" ได้นำเสนอผลการวิจัยที่น่าสนใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทย โดยพบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟังพูดเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม และการลงมือปฏิบัติ โดยเฉพาะการใช้บทบาทสมมติที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาใน สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ช่วยลดความวิตกกังวลในการสื่อสาร และเพิ่มความมั่นใจให้กับ ผู้เรียนผ่านการฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นกันเอง

ความสำเร็จของงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมมีความสำคัญไม่ น้อยไปกว่าเนื้อหาการเรียนการสอน โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่มักมีความกังวลในการสื่อสาร การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจึงเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและ เสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนไปพร้อมกัน

การศึกษาวิจัยของนางเยาว์ กาญจนจारी (2561) เรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังพูด ภาษาไทยตามกรอบ CEFR สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ" นำเสนอผลการวิจัยที่สำคัญเกี่ยวกับการ ประยุกต์ใช้มาตรฐาน CEFR ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังพูดภาษาไทย โดยพบว่าการใช้แบบฝึก ที่พัฒนาขึ้นตามกรอบมาตรฐาน CEFR ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังพูดได้อย่างเป็น ระบบและมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นความสำคัญของการใช้มาตรฐานสากลในการพัฒนาแบบเรียน โดยเฉพาะกรอบ CEFR ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมี ทิศทางที่ชัดเจน มีเป้าหมายที่วัดผลได้ และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาในระดับ สากล นอกจากนี้ การใช้กรอบ CEFR ยังช่วยให้การพัฒนาแบบฝึกมีความเป็นระบบ มีการจัดลำดับ ความยากง่ายที่เหมาะสม และสามารถวัดผลการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ความสำเร็จของงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นแนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาแบบเรียนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ โดยชี้ให้เห็นว่าการใช้มาตรฐานสากลอย่าง CEFR เป็นแนวทางในการพัฒนา แบบเรียนจะช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยของอดิสรณ์ ประทุมถิ่น (2554) เรื่อง "การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์" นำเสนอผลการวิจัยที่แสดงถึงความสำเร็จในการพัฒนาแบบเรียน ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดยพบว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือได้ค่าประสิทธิภาพ 82.04/81.58 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

ความสำเร็จของงานวิจัยนี้เป็นผลมาจากการออกแบบการวิจัยที่รอบคอบ โดยใช้เครื่องมือ วิจัยที่หลากหลายทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมติ แบบทดสอบทักษะการพูด และแบบฝึกหัดระหว่างเรียน มีการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน

คือผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาไทยระดับพื้นฐาน จำนวน 12 คน และมีการประเมินประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียนอย่างชัดเจน โดยเฉพาะด้านทักษะการพูดที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก งานวิจัยนี้นับเป็นต้นแบบที่ดีในการพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ทั้งในด้านการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน การออกแบบเครื่องมือวิจัย และการประเมินผลที่ครอบคลุมทักษะการสื่อสาร ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติในบริบทอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยและการประยุกต์ใช้กรอบ CEFR พบผลการวิจัยที่น่าสนใจหลายประการ โดย Chen และ Wang (2021) ได้ศึกษาเรื่อง "Developing Communication Skills in Thai Language Learning: A Study of Chinese Students" ซึ่งพบว่าการใช้สื่อมัลติมีเดียและการจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะการฟังพูดของผู้เรียนชาวจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นความสำคัญของการปรับการเรียนการสอนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Liu (2020) เรื่อง "The Application of CEFR in Asian Language Teaching" ที่พบว่าการประยุกต์ใช้กรอบ CEFR ในการสอนภาษาเอเชียจำเป็นต้องคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมและความแตกต่างทางภาษา และเชื่อมโยงกับงานวิจัยของ Zhang และ Kim (2019) เรื่อง "Development of Language Learning Materials Based on CEFR: A Case Study of Asian Languages" ที่พบว่าการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ตามกรอบ CEFR ต้องปรับให้เหมาะกับธรรมชาติของภาษาเป้าหมายและผู้เรียน

งานวิจัยเหล่านี้สะท้อนให้เห็นแนวโน้มสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันที่ต้องผสมผสานระหว่างการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การประยุกต์ใช้มาตรฐานสากล และการคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมและธรรมชาติของภาษาเป้าหมาย เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

จากการทบทวนงานวิจัยเหล่านี้ทำให้เห็นแนวโน้มการพัฒนาแบบเรียนและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างมาตรฐานสากลกับบริบทเฉพาะ การใช้เทคโนโลยีและสื่อที่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาแบบเรียนการฟังพูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนชาวจีน อีกทั้งยังช่วยให้เห็นช่องว่างในการวิจัยที่ควรได้รับการพัฒนาต่อไป เช่น การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาทักษะการฟังพูด การสร้างแบบเรียนที่

ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนชาวจีน และการพัฒนาเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับ
มาตรฐาน CEFR และเหมาะสมกับบริบทการสอนภาษาไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR" เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ที่ใช้แนวคิดการพัฒนาแบบเรียน ADDIE Model [Branch, 2009; Dick & Carey, 2015; Kurt, 2017] ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Development) การนำไปใช้ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้เรียนชาวจีนที่ศึกษาหลักสูตรภาษาไทย ระยะเวลา 1 ปี ณ สถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 120 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้เรียนชาวจีนที่ศึกษาหลักสูตรภาษาไทย ณ สถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน คำนวณจากสูตร [Yamane, 1967] ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) [Creswell & Plano Clark, 2018]

เกณฑ์การคัดเลือก

1. เป็นผู้เรียนชาวจีนที่มีความสามารถทางภาษาไทยในระดับ A1 ตามมาตรฐาน CEFR
2. สามารถเข้าร่วมการเรียนได้ครบ 15 สัปดาห์
3. สนใจเข้าร่วมการวิจัย
4. ผ่านการทดสอบวัดระดับก่อนเรียน (Pre-test)

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตาม ADDIE Model มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis)

1. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยระดับ A2 จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับผู้สอน 8 คน
2. วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนชาวจีน (Needs Analysis) ด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ 60 คน
3. วิเคราะห์มาตรฐาน CEFR ระดับ A2 [Council of Europe, 2020]
4. ศึกษาบริบทและลักษณะผู้เรียนชาวต่างชาติเพื่อออกแบบเนื้อหาที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (Design)

1. กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามมาตรฐาน CEFR A2
2. ออกแบบโครงสร้างแบบเรียน 8 บทเรียน ครอบคลุมสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน
3. ออกแบบกิจกรรมการฟัง-พูดแบบ Communicative Approach [Richards, 2022]
4. ออกแบบการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (Development)

1. จัดทำแบบเรียนต้นแบบ (Prototype) 8 บท
2. ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน (เกณฑ์ ได้แก่ มีวุฒิ $\geq$ ป.โท, ประสบการณ์ $\geq$ 5 ปี, มีงานวิจัย $\geq$ 2 ชิ้น)
3. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
4. ทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก (Pilot Study) 10 คน

ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้ (Implementation)

1. จัดการเรียนการสอน 15 สัปดาห์ รวม 60 ชั่วโมง
2. เก็บข้อมูลด้วย Pre-test, Post-test และแบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล (Evaluation)

1. ประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนตามเกณฑ์ $E1/E2 \geq 80/80$
2. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยแบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือพัฒนา ได้แก่

- 4.1.1 แบบสำรวจความต้องการ (Needs Assessment Questionnaire)
- 4.1.2 แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 จำนวน 8 บท

4.2 เครื่องมือประเมินคุณภาพ ได้แก่

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญ (Expert Evaluation Form) 5 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา การออกแบบ กิจกรรม การประเมินผล และความสอดคล้องกับ CEFR

4.3 เครื่องมือเก็บข้อมูล ได้แก่

- 4.3.1 แบบทดสอบ Pre-test/Post-test
- 4.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 5.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity): ใช้ $IOC \geq 0.5$ [Rovinelli & Hambleton, 1977]
- 5.2 ความเชื่อมั่น (Reliability): ใช้ Cronbach's Alpha ≥ 0.7 [Hair et al., 2019]
- 5.3 ประสิทธิภาพ (Effectiveness): ใช้เกณฑ์ $E1/E2 \geq 80/80$ [ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556]

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่

ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ค่าร้อยละ (%)

6.2 สถิติเชิงอนุมาน

6.2.1 Paired Sample t-test เปรียบเทียบผลคะแนน Pre-test และ Post-test ของผู้เรียน

6.2.2 One Sample t-test ได้แก่

ทดสอบว่าค่าประสิทธิภาพ $E2 \geq 80\%$

ทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียน เทียบกับค่าเฉลี่ย 3.51

7. จริยธรรมการวิจัย

7.1 ขออนุญาตจากสถาบันและผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง

7.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์แก่ผู้เข้าร่วมวิจัยและขอความยินยอม

7.3 รักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล

7.4 ใช้ข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR" ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้แนวคิด ADDIE Model ครบทั้ง 5 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนชาวจีน จำนวน 30 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติอนุมานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจบริบทและลักษณะของผู้เรียนก่อนการทดลองใช้แบบเรียน ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำคัญในการแปลผลการวิจัยและการนำผลไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนชาวจีน จำนวน 30 คน ดังต่อไปนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้เรียนชาวจีน

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้เรียนชาวจีนที่เข้าร่วมการวิจัยแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของผู้เรียนชาวจีน

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เพศ			
- ชาย	12	40.0	
- หญิง	18	60.0	
อายุ			
- 19 ปี	8	26.7	
- 20 ปี	14	46.7	
- 21 ปี	8	26.7	
ระดับการศึกษา			
- กำลังศึกษาระดับอนุปริญา	30	100.0	ทุกคนอยู่ในระดับเดียวกัน
ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย			
- 3-4 เดือน	11	36.7	
- 5-6 เดือน	19	63.3	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้เรียนชาวจีนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 60.0) และเพศชาย จำนวน 12 คน (ร้อยละ 40.0) มีอายุเฉลี่ย 20 ปี (S.D. = 0.74) โดยส่วนใหญ่อายุ 20 ปี จำนวน 14 คน (ร้อยละ 46.7) ผู้เรียนทุกคนกำลังศึกษาในระดับอนุปริญา ทำให้มีพื้นฐานการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน ส่วนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยพบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5-6 เดือน จำนวน 19 คน (ร้อยละ 63.3) และ 3-4 เดือน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 36.7) แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาไทยในระดับเริ่มต้นที่ใกล้เคียงกัน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR" นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ ได้แก่ การพัฒนาแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบเรียนทั้ง 8 บทมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 โดยภาพรวมมีค่า IOC เฉลี่ย 0.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (≥ 0.50) แสดงว่าแบบเรียนมีความตรงเชิงเนื้อหา สำหรับความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.83 และแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่า 0.91 ซึ่งทั้งคู่สูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (≥ 0.70) บ่งชี้ว่าเครื่องมือวิจัยมีความเชื่อมั่นในระดับดี ดังตารางต่อไปนี้

ตารางข้อมูลประกอบ ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	หัวข้อบทเรียน	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	แปล
บทที่ 1	การตกทายและแนะนำตัว	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
บทที่ 2	ครอบครัวและเพื่อน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
บทที่ 3	ชีวิตประจำวัน	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
บทที่ 4	การซื้อขายและราคา	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
บทที่ 5	อาหารและเครื่องดื่ม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
บทที่ 6	การเดินทางและการบอกทาง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
บทที่ 7	สุขภาพและอาการเจ็บป่วย	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
บทที่ 8	งานอดิเรกและกิจกรรมยามว่าง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ย					0.87	ใช้ได้

จากผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน พบว่าแบบเรียนทุกบทมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ “ใช้ได้” โดยบทที่ 1 การตกทายและ

แนะนำตัว บทที่ 2 ครอบครัวและเพื่อน บทที่ 5 อาหารและเครื่องดื่ม บทที่ 6 การเดินทางและการบอกทาง และบทที่ 8 งานอดิเรกและกิจกรรมยามว่าง ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งแสดงถึงความเห็นตรงกันว่าบทเรียนเหล่านี้เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนบทที่ 3 ชีวิตประจำวัน บทที่ 4 การซื้อของและราคา และบทที่ 7 สุขภาพและการเจ็บป่วย ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.67 แม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างเล็กน้อย แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ เมื่อคำนวณค่าเฉลี่ย IOC ของบทเรียนทั้งหมด พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.87 ซึ่งอยู่ในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.3 ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัย	จำนวน	ค่า Cronbach's Alpha	เกณฑ์ที่กำหนด	การแปลผล
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	50	0.83	≥ 0.70	มีความเชื่อมั่นระดับดี
แบบสอบถามความพึงพอใจ	30	0.91	≥ 0.70	มีความเชื่อมั่นระดับดีมาก

จากผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 50 ข้อ มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 0.70 จึงสรุปได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นในระดับดี สามารถใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ แบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 30 ข้อ มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์เช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าเป็นเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นในระดับดีมาก จึงสามารถใช้เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนได้อย่างแม่นยำและน่าเชื่อถือ โดยภาพรวมผลการตรวจสอบชี้ให้เห็นว่าเครื่องมือวิจัยที่ใช้ทั้งหมดมีคุณภาพและเหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนจำแนกตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบการประเมิน	ค่า IOC เฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
1. ด้านเนื้อหา	0.89	0.18	ใช้ได้
2. ด้านการออกแบบกิจกรรม	0.92	0.14	ใช้ได้
3. ด้านการจัดลำดับเนื้อหา	0.83	0.21	ใช้ได้
4. ด้านการประเมินผล	0.86	0.19	ใช้ได้
5. ด้านความสอดคล้องกับ CEFR	0.85	0.20	ใช้ได้
ภาพรวม	0.87	0.18	ใช้ได้

จากผลการประเมินคุณภาพของแบบเรียนโดยจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่าในด้านเนื้อหาได้ค่า IOC เฉลี่ย 0.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18 อยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” สะท้อนให้เห็นว่าเนื้อหาของแบบเรียนมีความถูกต้อง ครบคลุม และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สำหรับด้านการออกแบบกิจกรรมมีค่า IOC เฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 0.92 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.14 อยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” เช่นกัน แสดงถึงความเหมาะสมของกิจกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการจัดลำดับเนื้อหาได้ค่า IOC เฉลี่ย 0.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21 แม้จะเป็นค่าที่ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับองค์ประกอบอื่น แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” บ่งบอกว่าลำดับการนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้านการประเมินผลมีค่า IOC เฉลี่ย 0.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19 อยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” แสดงว่ารูปแบบการประเมินมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน และสุดท้ายด้านความสอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน CEFR มีค่า IOC เฉลี่ย 0.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20 อยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” แสดงว่าแบบเรียนมีความเชื่อมโยงกับกรอบอ้างอิงสากลอย่างเหมาะสม โดยภาพรวมการประเมินคุณภาพทั้งหมดได้ค่า IOC เฉลี่ย 0.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.5 ระดับการแปลผลค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha)

ช่วงค่า α	ระดับความเชื่อมั่น
$\alpha \geq 0.9$	ดีมาก (Excellent)
$0.8 \leq \alpha < 0.9$	ดี (Good)
$0.7 \leq \alpha < 0.8$	ยอมรับได้ (Acceptable)
$0.6 \leq \alpha < 0.7$	ค่อนข้างต่ำ (Questionable)
$\alpha < 0.6$	ต่ำ (Poor)

จากตารางที่ 4.4 ซึ่งแสดงระดับการแปลผลค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) พบว่าค่าความเชื่อมั่นที่มีค่า α ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไปจัดอยู่ในระดับ “ดีมาก (Excellent)” แสดงถึงความน่าเชื่อถือสูงสุดของเครื่องมือวิจัย หากค่าความเชื่อมั่นอยู่ในช่วง 0.80–0.89 จะถือว่าอยู่ในระดับ “ดี (Good)” ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้อย่างมั่นใจ ส่วนค่าความเชื่อมั่นในช่วง 0.70–0.79 จัดอยู่ในระดับ “ยอมรับได้ (Acceptable)” ถือว่าเครื่องมือยังมีคุณภาพที่เพียงพอต่อการใช้งาน แต่หากค่าอยู่ในช่วง 0.60–0.69 จะถูกจัดให้อยู่ในระดับ “ค่อนข้างต่ำ (Questionable)” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือที่ยังไม่มั่นคงและท้ายที่สุด หากค่า Cronbach's Alpha ต่ำกว่า 0.60 จะถูกจัดให้อยู่ในระดับ “ต่ำ (Poor)” ซึ่งไม่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการวิจัยหรือการวัดผล เนื่องจากขาดความน่าเชื่อถือเพียงพอ ดังนั้นการพิจารณาค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ดังกล่าวจึงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือวิจัยอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 4.6 ประสิทธิภาพของแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1)				
- บทที่ 1	20	16.83	1.95	84.15

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
- บทที่ 2	20	16.47	2.03	82.35
- บทที่ 3	20	17.10	1.84	85.50
- บทที่ 4	20	16.73	1.91	83.65
- บทที่ 5	20	16.90	1.88	84.50
- บทที่ 6	20	16.63	2.05	83.15
- บทที่ 7	20	16.97	1.82	84.85
- บทที่ 8	20	17.23	1.74	86.15
รวม E1	160	134.86	11.42	84.29
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E2)	100	85.73	6.28	85.73

จากตารางที่ 4.6 ผลการประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ที่พัฒนาขึ้น พบว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 84.29/85.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 โดยในส่วนของค่า E1 ที่เป็นคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับร้อยละ 84.29 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดได้อย่างต่อเนื่องและมีความเข้าใจในเนื้อหา ขณะที่ค่า E2 ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 85.73 สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นหลังจากใช้แบบเรียน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาโดยรวมจึงสามารถสรุปได้ว่า แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	30	38.47	7.82	24.63	29	<.001**
หลังเรียน	30	85.73	6.28			

หมายเหตุ: ** p < .01

จากตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบ Paired Sample t-test พบว่า ผู้เรียนจำนวน 30 คนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 38.47 (S.D. = 7.82) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 85.73 (S.D. = 6.28) เมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 24.63$, $p < .001$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

จากผลการวิจัยในภาพรวมสามารถสรุปได้ว่า แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิผลในหลายด้าน เริ่มจากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าบทเรียนทั้งหมดมีค่า IOC อยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” และมีค่าเฉลี่ยรวม 0.87 ซึ่งสะท้อนถึงความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่า 0.83 และแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่า 0.91 ซึ่งอยู่ในระดับ “ดี” และ “ดีมาก” ตามลำดับ แสดงถึงความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนในด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ เนื้อหา การออกแบบกิจกรรม การจัดลำดับเนื้อหา การประเมินผล และความสอดคล้องกับ CEFR ล้วนอยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 0.87 ยืนยันถึงความเหมาะสมและมาตรฐานของแบบเรียน ในด้านประสิทธิภาพ พบว่าแบบเรียนมีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 84.29/85.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 และผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยการทดสอบ Paired Sample t-test พบว่าผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นนี้มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ และมีประสิทธิผลสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยได้อย่างชัดเจน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน

ตารางที่ 4.8 ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2

ด้านการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหาและการจัดลำดับบทเรียน	4.43	0.52	มาก
2. ด้านกิจกรรมการฟัง-พูด	4.57	0.48	มากที่สุด
3. ด้านการออกแบบและรูปเล่ม	4.27	0.61	มาก
4. ด้านสื่อประกอบการเรียน	4.50	0.54	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล	4.33	0.58	มาก
6. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.63	0.45	มากที่สุด
รวม	4.46	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 พบว่าโดยรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการฟัง-พูด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.48) และด้านสื่อประกอบการเรียน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.54) ซึ่งล้วนจัดอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนมีความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา กิจกรรม และการสนับสนุนการเรียนรู้ ในขณะที่ด้านเนื้อหาและการจัดลำดับบทเรียน ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.52) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) และด้านการออกแบบและรูปเล่ม ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.61) แม้จะมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น แต่ก็ยังอยู่ในระดับมากเช่นกัน จึงสรุปได้ว่าแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ที่พัฒนาขึ้นได้รับการยอมรับจากผู้เรียนทั้งในด้านเนื้อหา กิจกรรม และประโยชน์ที่ได้รับ

ตารางประกอบผลการทดสอบ One Sample t-test

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

รายการ	n	ค่าเกณฑ์ ทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลต่าง ค่าเฉลี่ย	t	df	p- value
ความพึงพอใจโดยรวม ต่อแบบเรียน	30	3.51	4.46	0.50	0.95	10.40	29	<.001**

หมายเหตุ: ** $p < .01$ (มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทย ระดับ A2 โดยใช้สถิติ One Sample t-test เทียบกับค่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 3.51 พบว่าผู้เรียนจำนวน 30 คนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.46 (S.D. = 0.50) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 10.40, p < .001$) ผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนในระดับสูงและเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงความเหมาะสม คุณภาพ และประสิทธิผลของแบบเรียนที่พัฒนาขึ้น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายละเอียดดังปรากฏในภาคผนวก จากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เรียน พบประเด็นสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านจุดเด่น ผู้เรียนร้อยละ 86.67 ระบุว่าแบบเรียนมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถนำไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะบทเรียนเกี่ยวกับการซื้อของและการสั่งอาหาร
2. ด้านที่ควรปรับปรุง ผู้เรียนร้อยละ 43.33 เสนอแนะให้เพิ่มสื่อเสียงที่มีความเร็วในการพูดที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้คุ้นเคยกับการฟังภาษาไทยในอัตราความเร็วต่างๆ
3. ด้านความต้องการเพิ่มเติม ผู้เรียนร้อยละ 56.67 ต้องการให้มีแอปพลิเคชันเสริมสำหรับฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ เพื่อสามารถฝึกฝนด้วยตนเองนอกห้องเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 84.29/85.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 แสดงว่าแบบเรียนมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ [ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556] ที่ระบุว่าสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพควรช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ผลการทดสอบ t-test ยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ [Richards, 2022] ที่พบว่าการใช้แนวทาง Communicative Approach ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยด้านที่ผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านกิจกรรมการฟัง-พูด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ [Brown, 2020] ที่ระบุว่าแบบเรียนที่ดีควรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ การที่ผู้เรียนเห็นประโยชน์และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองประการ คือ มีประสิทธิภาพเกินเกณฑ์ที่กำหนดและได้รับความพึงพอใจจากผู้เรียนในระดับสูง ผลการวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในระดับ A2 ตามกรอบมาตรฐาน CEFR เพื่อตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอน โดยผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ประการแรก การตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของบทเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่าทุกบทเรียนมีค่า IOC อยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.87 ซึ่งสะท้อนถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์การสอน

ประการที่สอง ผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า 0.83 ซึ่งอยู่ในระดับ “ดี” และแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่า 0.91 ซึ่งอยู่ในระดับ “ดีมาก” สะท้อนถึงความน่าเชื่อถือและความเสถียรของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ประการที่สาม การประเมินคุณภาพของแบบเรียนโดยพิจารณาตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ได้แก่ เนื้อหา การออกแบบกิจกรรม การจัดลำดับเนื้อหา การประเมินผล และความสอดคล้องกับกรอบ CEFR พบว่าทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ “ใช้ได้” โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.87 แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนมีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้จริง

ประการที่สี่ การประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ E1/E2 พบว่ามีค่าเท่ากับ 84.29/85.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 80/80 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังการเรียน

ประการที่ห้า การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยการทดสอบ Paired Sample t-test พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 85.73$, S.D. = 6.28) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 38.47$, S.D. = 7.82) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 24.63$, $p < .001$) สะท้อนว่าแบบเรียนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยได้อย่างชัดเจน

ประการที่หก ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบเรียน พบว่ามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.50) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการฟัง-พูด ($\bar{X} = 4.57$) และด้านสื่อประกอบการเรียน ($\bar{X} = 4.50$) แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการสุดท้าย การทดสอบ One Sample t-test เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด 3.51 พบว่าผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงกว่ามาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 10.40$, $p < .001$) ซึ่งยืนยันได้ว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นได้รับการยอมรับในระดับสูงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิผลทั้งด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความเชื่อมั่น คุณภาพองค์ประกอบ ประสิทธิภาพ E1/E2 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของผู้เรียน จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ A2 ตามมาตรฐาน CEFR สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบเรียนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองประการ ดังนี้

ผลการพัฒนาแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพพบว่า แบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญและมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.87 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ เครื่องมือวิจัยที่ใช้มีความเชื่อมั่นสูง โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.83 และแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่า 0.91 ซึ่งอยู่ในระดับดีถึงดีมาก การประเมินคุณภาพแบบเรียนตามองค์ประกอบต่างๆ ทั้งด้านเนื้อหา การออกแบบกิจกรรม การจัดลำดับเนื้อหา การประเมินผล และความสอดคล้องกับ CEFR ล้วนผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับที่น่าพอใจ สิ่งสำคัญคือแบบเรียนมีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 84.29/85.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

ผลการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้แบบเรียนพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (85.73) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (38.47) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบเรียน สามารถสรุปได้ว่าการที่คะแนนเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าตัวนั้น ได้สะท้อนถึงประสิทธิผลของแบบเรียนในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.46) โดยด้านที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุดคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ (4.63) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการฟัง-พูด (4.57) และด้านสื่อประกอบการเรียน (4.50) ผลการทดสอบ One Sample t-test ยืนยันว่าความพึงพอใจของผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 3.51 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่พบว่าแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 มีประสิทธิภาพ E1/E2 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 สอดคล้องกับแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ที่ระบุว่าสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพควรช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด การที่แบบเรียนมีประสิทธิภาพสูงเป็นผลมาจากกระบวนการพัฒนาที่เป็นระบบตามแนวคิด ADDIE Model ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนอย่างละเอียด การออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐาน CEFR การพัฒนาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ การนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และการประเมินผลอย่างรอบด้าน

ความสำเร็จของแบบเรียนในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียน ซึ่งสะท้อนจากคะแนนหลังเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Brown (2020) และ Richards (2022) ที่เน้นความสำคัญของการใช้แนวทาง Communicative Approach ในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การที่แบบเรียนออกแบบให้มีกิจกรรมที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และการฝึกฝนผ่านบทสนทนาที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของความพึงพอใจของผู้เรียนที่อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านกิจกรรมการฟัง-พูด สะท้อนให้เห็นว่าแบบเรียนสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวจีนได้อย่างแท้จริง การที่ผู้เรียนร้อยละ 86.67 ระบุว่าเนื้อหาสอดคล้องกับสถานการณ์จริงและสามารถนำไปใช้ได้ทันที ยืนยันถึงความเหมาะสมของการคัดเลือกหัวข้อบทเรียน 8 บท ที่ครอบคลุมสถานการณ์พื้นฐานในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่การทักทายแนะนำตัว ครอบครัวและเพื่อน ไปจนถึงงานอดิเรกและกิจกรรมยามว่าง ซึ่งล้วนเป็นหัวข้อที่ผู้เรียนต้องเผชิญในการใช้ชีวิตในประเทศไทย

ทั้งนี้การที่แบบเรียนได้รับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญในระดับสูง โดยเฉพาะด้านการออกแบบกิจกรรมที่มีค่า IOC เฉลี่ย 0.92 สะท้อนถึงความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน การใช้สื่อประกอบที่หลากหลายและการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เรียนร้อยละ 43.33 เสนอแนะให้เพิ่มสื่อเสียงที่มีความเร็วหลากหลายและร้อยละ 56.67 ต้องการแอปพลิเคชันเสริมสำหรับฝึกการออกเสียงวรรณยุกต์ แสดงให้เห็นว่ายังมีประเด็นที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต

ความสำเร็จของการวิจัยครั้งนี้ยังเกิดจากการเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงที่มีพื้นฐานภาษาไทยในระดับ A1 และสามารถเข้าร่วมการเรียนได้ครบ 15 สัปดาห์ ทำให้สามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง การที่กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งด้านอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การเรียนภาษาไทย ได้ช่วยลดตัวแปรแทรกซ้อนที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการวิจัยในครั้งนี้

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิผลของแบบเรียนการฟัง-พูดภาษาไทยระดับ A2 ซึ่งสามารถส่งเสริมทักษะภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การพัฒนางานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศยังมีขอบเขตที่ควรต่อยอดและขยายผลในการศึกษาครั้งต่อไป เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่ครอบคลุมและลุ่มลึกยิ่งขึ้น ทั้งในเชิงภาษา วัฒนธรรม เทคโนโลยี และบทบาทของผู้สอน ดังนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไปดังนี้ควรมีการพัฒนาแบบเรียนหรือหลักสูตรในระดับ CEFR ที่สูงขึ้น เช่น ระดับ B1–C1 เพื่อรองรับผู้เรียนที่มีทักษะภาษาไทยในระดับก้าวหน้า

1. ควรศึกษากลวิธีการเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ส่งผลต่อสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมไทย เพื่อบูรณาการภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม
2. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น ผู้เรียนจากหลายสัญชาติหรือภูมิภาค เพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ควรพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น แรงจูงใจ ทักษะคิด หรือการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการเรียนรู้ภาษา เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้
4. ควรศึกษาบทบาทของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะกลวิธีในการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม และการปรับตัวของผู้สอนในการใช้ AI เป็นเครื่องมือสนับสนุนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ เลหาบุรณะกิจ คะตะกิริ. (2563). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นงเยาว์ กาญจนจारी. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังพูดภาษาไทยตามกรอบ CEFR สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ. วารสารศึกษาศาสตร์, 29(3), 78-92.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2552). หลักการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพัฒน์ มโนมัยวิบูลย์. (2558). ภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ: ไทย-จีน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2561). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลวรรณ สุกรวินิช. (2562). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. วารสารมนุษยศาสตร์, 26(2), 145-160.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิภา ตัณฑุลพงษ์. (2554). การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรีวิไล พลมณี. (2558). การพัฒนาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมเกียรติ รักษ์มณี. (2551). การสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ. วารสารภาษาและวัฒนธรรม, 27(1), 7-22.
- สมเกียรติ รักษ์มณี. (2557). แนวทางการพัฒนาการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ. วารสารมนุษยศาสตร์, 21(2), 1-15.
- สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2558). การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิริวรรณ นันทจันทุล. (2557). ปัญหาการเรียนภาษาไทยของชาวต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร คงศิริรัตน์. (2560). การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาพร โรจนสุพจน์. (2563). การพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนชาวจีน

- ระดับต้น. วารสารศิลปศาสตร์, 20(1), 112-128.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แนวปฏิบัติตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อดิสรณ์ ประทุมถิ่น. (2554). การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 6(12), 86-96.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brown, H. D. (2007). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy* (3rd ed.). White Plains, NY: Pearson Education.
- Byram, M., & Parmenter, L. (2012). *The Common European Framework of Reference: The globalisation of language education policy*. Bristol: Multilingual Matters.
- Chen, L., & Wang, X. (2021). Developing Communication Skills in Thai Language Learning: A Study of Chinese Students. *Journal of Language Education*, 15(2), 45-62.
- Council of Europe. (2001). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment – Companion volume*. Strasbourg: Council of Europe Publishing.
- Graves, K. (2000). *Designing language courses: A guide for teachers*. Boston: Heinle & Heinle.
- Howard, J., & Major, J. (2005). Guidelines for designing effective English language teaching materials. *The TESOLANZ Journal*, 9, 50-58.
- Liu, J. (2020). The Application of CEFR in Asian Language Teaching. *International Journal of Language Education*, 4(2), 78-95.
- Little, D. (2006). The Common European Framework of Reference for Languages: Content, purpose, origin, reception and impact. *Language Teaching*, 39(3), 167-190.

- McGrath, I. (2016). *Materials evaluation and design for language teaching* (2nd ed.). Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Nation, I. S. P., & Macalister, J. (2010). *Language curriculum design*. New York: Routledge.
- North, B. (2014). *The CEFR in practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Tomlinson, B. (2011). *Materials development in language teaching* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Zhang, Y., & Kim, S. (2019). Development of Language Learning Materials Based on CEFR: A Case Study of Asian Languages. *Asian Journal of Education*, 40(3), 234-251.

ภาคผนวก

บทที่ 1 การทักทายและการแนะนำตัว

(Chapter 1: Greeting and Introducing Oneself)

1. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ อุ / อี และพยัญชนะ บ-ป / ต-ด
- เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถาม "อะไร" และการใช้ "เป็น", "แล้ว...ละ"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายและแนะนำตัว 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- ทักทายและแนะนำตัวเองได้อย่างสุภาพ
- ถามและตอบเกี่ยวกับชื่อ เชื้อชาติ และอาชีพ
- ใช้ประโยคคำถามและคำตอบในบทสนทนาพื้นฐาน

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาไทย
- เข้าใจและเคารพวัฒนธรรมการทักทายของไทย

2. คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
สวัสดี	hello, hi	sà-wàt-dii

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ชื่อ	name	chûu
ฉัน/ดิฉัน	I (female)	chăn dĩchăn
ผม	I (male)	phỏm
คุณ	you, Mr./Ms.	khun
เขา	he/she	kháw
อะไร	what	?àray
เป็น	to be	pen
คน	person	khon
มาจาก	come from	maa chàak
ทำงาน	work	tham ɲaan
ครับ	polite particle (male)	kh ráp
ค่ะ/คะ	polite particle (female)	khâ/ khá

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
ยินดีที่ได้รู้จัก	Nice to meet you	ใช้เมื่อพบกันครั้งแรก
เช่นกัน	Same to you, too	ใช้ตอบรับ
แล้ว...ละ	And how about...?	ใช้ถามย้อนกลับ
ไม่เป็นไร	That's okay	ใช้ตอบคำขอบคุณ
ขอบคุณ	Thank you	ใช้แสดงความขอบคุณ

3. กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง



Audio Script 1:

A: สวัสดีครับ ผมชื่อจอนครับ

B: สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อสุดาค่ะ

A: คุณมาจากไหนครับ

B: ดิฉันเป็นคนไทยค่ะ แล้วคุณล่ะคะ

A: ผมมาจากอเมริกาครับ

คำถาม:

1. ชื่อของผู้ชายคือ?
 - ก) จอน ✓
 - ข) สุดา
 - ค) ไมค์

2. ผู้หญิงเป็นคนชาติอะไร?

- ก) อเมริกัน
- ข) ไทย ✓
- ค) จีน

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

A: คุณ _____ อะไรคะ (ชื่อ)

B: ผม _____ เดวิดครับ (ชื่อ)

A: คุณ _____ อะไรคะ (ทำงาน)

B: ผม _____ นักธุรกิจครับ (เป็น)

4. กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การแนะนำตัวเป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการทักทายและแนะนำตัวอย่างเป็นทางการ

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. แนะนำตัวเองตามรูปแบบที่กำหนด
3. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

รูปแบบการสนทนา:

A: สวัสดี _____ (ครับ/ค่ะ)

B: สวัสดี _____ (ครับ/ค่ะ)

A: _____ ชื่อ _____ (ผม/ดิฉัน + ชื่อ)

B: _____ ชื่อ _____ (ผม/ดิฉัน + ชื่อ)

A: ยินดีที่ได้รู้จัก _____

B: ยินดีที่ได้รู้จักเช่นกัน _____

กิจกรรมที่ 2: การสัมภาษณ์เพื่อนร่วมชั้น

วัตถุประสงค์: ฝึกการใช้คำถามและคำตอบในสถานการณ์จริง

คำถามที่ใช้:

- คุณชื่ออะไร?
- คุณเป็นคนอะไร?
- คุณมาจากไหน?
- คุณทำงานอะไร?

ตารางบันทึกข้อมูล:

ชื่อ เชื้อชาติ ประเทศ อาชีพ

5. แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

A: สวัสดี _____

B: _____ ค่ะ

A: _____ ชื่อปีเตอร์ครับ _____ ชื่ออะไรครับ

B: _____ ชื่อมีกะค่ะ

A: _____ ที่รู้จักครับ

B: _____ ที่รู้จัก _____ ค่ะ

เฉลย:

1. ครับ 2. สวัสดี 3. ผม 4. คุณ 5. ดิฉัน 6. ยินดี 7. ยินดี 8. เช่นกัน

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. (ผม) (ครับ) (คนไทย) (เป็น) **เฉลย:** ผมเป็นคนไทยครับ
2. (คุณ) (ชื่อ) (อะไร) (คะ) **เฉลย:** คุณชื่ออะไรคะ
3. (ดิฉัน) (มาจาก) (ญี่ปุ่น) (ค่ะ) **เฉลย:** ดิฉันมาจากญี่ปุ่นค่ะ

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____ A: ดิฉันเป็นครูค่ะ **เฉลย:** คุณทำงานอะไร/คุณเป็นอะไร
2. Q: _____ A: เขาชื่อโจห์นครับ **เฉลย:** เขาชื่ออะไร
3. Q: _____ A: ผมเป็นคนอเมริกันครับ **เฉลย:** คุณเป็นคนอะไร

6. การประเมินผล (Assessment)

เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)

การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้องส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบางคำ	ออกเสียงผิดหลายคำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างประโยคถูกต้อง	ใช้โครงสร้างถูกต้องส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างผิดบางประโยค	ใช้โครงสร้างผิดหลายประโยค

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้	ใช้คำศัพท์ได้จำกัด
ความคล่องแคล่ว	พูดได้คล่องแคล่ว	พูดได้ค่อนข้างคล่อง	พูดได้แต่มีจังหวะ	พูดได้ช้าและติดขัด

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถทักทายคนอื่นได้		
ฉันสามารถแนะนำตัวเองได้		
ฉันสามารถถามชื่อคนอื่นได้		
ฉันสามารถถามและตอบเกี่ยวกับเชื้อชาติได้		
ฉันสามารถถามและตอบเกี่ยวกับอาชีพได้		

แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม

ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)

คำแนะนำ: จับคู่กับเพื่อนและแสดงบทสนทนาการทักทายและแนะนำตัว

ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)

คำแนะนำ: อ่านบทสนทนาและตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: รายการประเทศและเชื้อชาติ

ประเทศ	เชื้อชาติ	อ่านว่า
เมืองไทย	คนไทย	muaŋ thai/ khon thai
จีน	คนจีน	ciin /khon ciin
ญี่ปุ่น	คนญี่ปุ่น	?yii pun /khon yii pùn
อเมริกา	คนอเมริกัน	?à mee rí kaa/khon ?à mee ri kan

ภาคผนวก ข: รายการอาชีพ

อาชีพ	อ่านว่า
อาจารย์	?aa caan
นักเรียน	?nák rian
นักธุรกิจ	?nák thu rá kīt
หมอ	?mǎw
พยาบาล	phá yaa baan

ภาคผนวก ค: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ อุ อี
 - Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ บ-ป ด-ต
 - Track 3: คำศัพท์สำคัญ
 - Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
 - Track 5: แบบฝึกหัดฟัง
-

บทที่ 2: การบอกเวลาและนัดหมาย

(Chapter 2: Telling Time and Making Appointments)



วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ เอ / แอ และพยัญชนะ ก-ข / จ-ช
- เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถาม "เมื่อไหร่" และการใช้ "นาฬิกา", "โมง"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับเวลาและการนัดหมาย 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- บอกเวลาและถามเวลาได้อย่างถูกต้อง
- นัดหมายและจัดตารางเวลาได้
- ใช้ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับเวลา

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความตรงต่อเวลาและเคารพเวลาของผู้อื่น
- เข้าใจความสำคัญของการนัดหมายในวัฒนธรรมไทย



คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
เวลา	time	wee laa
นาฬิกา	clock, hour	naa ri kaa
โมง	o'clock	moon
นาที	minute	naa thii
วินาที	second	wi naa thii
เช้า	morning	cháaw
เที่ยง	noon	thiaŋ
บ่าย	afternoon	bàay
เย็น	evening	yen
กลางคืน	night	klaaŋ-khuen
วันนี้	today	wan nîi
พรุ่งนี้	tomorrow	phrûŋ nîi
เมื่อวาน	yesterday	máa waan

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
กี่โมงแล้ว	What time is it?	ใช้ถามเวลา
นัดกัน	make an appointment	ใช้เมื่อต้องการนัดหมาย
เลื่อนเวลา	postpone/reschedule	ใช้เมื่อต้องการเปลี่ยนเวลา
ตรงเวลา	on time	ใช้เมื่อมาถึงเวลาที่กำหนด
สายแล้ว	late	ใช้เมื่อมาช้ากว่าเวลาที่กำหนด



กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

 Audio Script 1:



A: ก็โมงแล้วครับ

B: สามโมงครึ่งค่ะ

A: โอ้ สายแล้ว ผมนัดเพื่อนสี่โมง

B: ยังทันครับ อีกครึ่งชั่วโมง

คำถาม:

1. ตอนนี้กี่โมง?
 - ก) สามโมง
 - ข) สามโมงครึ่ง ✓
 - ค) สี่โมง
2. ผู้ชายนัดเพื่อนกี่โมง?
 - ก) สามโมงครึ่ง
 - ข) สี่โมง ✓
 - ค) สี่โมงครึ่ง

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

A: พรุ่งนี้เรา _____ กันกี่โมงดีคะ (นัด)

B: _____ โมงเช้าได้ไหมครับ (เก้า)

A: ได้ค่ะ แล้วเจอกัน _____ ค่ะ (ที่ไหน)

B: ที่ร้านกาแฟ _____ มหาวิทยาลัยครับ (หน้า)



กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การบอกเวลาเป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการบอกเวลาและถามเวลา

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. หมุนเข็มนาฬิกา และให้เพื่อนบอกเวลา
3. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

รูปแบบการสนทนา:

A: กี่โมงแล้ว _____ (ครับ/ค่ะ)

B: _____ โมง (เวลา + ครับ/ค่ะ)

A: ขอขอบคุณ _____

B: ไม่เป็นไร _____

กิจกรรมที่ 2: การนัดหมายเพื่อนร่วมชั้น

วัตถุประสงค์: ฝึกการใช้คำถามและคำตอบในการนัดหมาย

คำถามที่ใช้:

- พรุ่งนี้คุณว่างไหม?
- เราเจอกันกี่โมงดี?
- เจอกันที่ไหนดี?

- คุณมีเวลาเมื่อไหร่?

ตารางบันทึกการนัดหมาย:

วัน เวลา สถานที่ กิจกรรม



แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

A: _____ โมงแล้วคะ

B: _____ โมงครึ่งครับ

A: โอ้ _____ แล้ว ดิฉันนัดเพื่อน _____ โมง

B: ยัง _____ ค่ะ อีก _____ นาที

เฉลย:

1. ก็ 2. สาม 3. สาย 4. สี่ 5. ห้า 6. สามสิบ

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. (เรา) (นัด) (กัน) (พรุ่งนี้) (กี่โมง)

เฉลย: เรานัดกันพรุ่งนี้กี่โมง

2. (ผม) (สาย) (แล้ว) (นาที) (สิบ)

เฉลย: ผมสายแล้วสิบนาที

3. (เธอ) (มา) (ตรงเวลา) (เสมอ)

เฉลย: เธอมาตรงเวลาเสมอ

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____

A: ตอนนี้สองโมงครับ

เฉลย: ก็โมงแล้ว/ตอนนี้ก็โมง

2. Q: _____

A: เรานัดกันสี่โมงเย็นค่ะ

เฉลย: เรานัดกันก็โมง

3. Q: _____

A: พรุ่งนี้ผมว่างครับ

เฉลย: พรุ่งนี้คุณว่างไหม



การประเมินผล (Assessment)

เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)

การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงเวลาถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้องส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบางคำ	ออกเสียงผิดหลายคำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างเวลาถูกต้อง	ใช้โครงสร้างถูกต้องส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างผิดบางประโยค	ใช้โครงสร้างผิดหลายประโยค
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์เวลาได้หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้	ใช้คำศัพท์ได้จำกัด
ความคล่องแคล่ว	บอกเวลาได้คล่องแคล่ว	บอกเวลาได้ค่อนข้างคล่อง	บอกเวลาได้แต่มีจังหวะ	บอกเวลาได้ช้าและติดขัด

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถบอกเวลาได้		
ฉันสามารถถามเวลาได้		
ฉันสามารถนัดหมายคนอื่นได้		
ฉันสามารถเลื่อนหรือยกเลิกนัดได้		
ฉันสามารถใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเวลาได้		



แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

[ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)]

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการนัดหมายและตอบคำถาม

[ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)]

คำแนะนำ: จับคู่กับเพื่อนและแสดงบทสนทนาการบอกเวลาและนัดหมาย

[ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)]

คำแนะนำ: อ่านตารางเวลาและตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)



ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: การบอกเวลาแบบต่างๆ

เวลา	การอ่าน	หมายเหตุ
1:00	หนึ่งโมงเต็ม	ตีหนึ่ง (กลางคืน)
1:15	หนึ่งโมงสิบห้านาที	
1:30	หนึ่งโมงครึ่ง	บ่ายโมงครึ่ง
1:45	สองโมงเกือบ / หนึ่งโมงสี่สิบห้า	

ภาคผนวก ข: ช่วงเวลาในหนึ่งวัน

ช่วงเวลา	เวลา	การใช้
เช้าตรู่	05:00-06:00	ตีห้า - หกโมงเช้า
เช้า	06:00-11:00	หกโมงเช้า - สิบเอ็ดโมง
เที่ยง	11:00-13:00	สิบเอ็ดโมง - บ่ายโมง
บ่าย	13:00-18:00	บ่ายโมง - หกโมงเย็น
เย็น	18:00-20:00	หกโมงเย็น - สองทุ่ม
กลางคืน	20:00-05:00	สองทุ่ม - ตีห้า

ภาคผนวก ค: วิธีที่ใช้ในการนัดหมาย

สถานการณ์	วัสดุที่ใช้
นัดหมาย	เรานัดกันเมื่อไหร่ดี
ยืนยันเวลา	ยืนยันอีกครั้งนะ เจอกันสี่โมง
เลื่อนเวลา	ขอเลื่อนเวลาได้ไหม
ยกเลิกนัด	ขอยกเลิกนัดหน่อย
มาสาย	ขอโทษ มาสาย

ภาคผนวก ง: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ เอ แอ
- Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ ก-ข จ-ช
- Track 3: คำศัพท์เกี่ยวกับเวลา
- Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
- Track 5: แบบฝึกหัดฟัง

บทที่ 3: การซื้อของและการต่อรองราคา

(Chapter 3: Shopping and Bargaining)



วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ โอ / ออ และพยัญชนะ ล-ร / ส-ศ-ซ
- เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถาม "เท่าไหร่" และการใช้ "บาท", "ลด"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อของและการต่อรองราคา 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- ถามราคาและต่อรองราคาได้อย่างเหมาะสม
- ซื้อของและจ่ายเงินได้
- ใช้ประโยคคำถามและคำตอบในการซื้อขาย

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความสุภาพและเคารพในการต่อรองราคา
- เข้าใจวัฒนธรรมการต่อรองราคาของไทย

คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ราคา	price	raa khaa
เงิน	money	เงอ๑n
บาท	baht (Thai currency)	bàat
สตางค์	satang (cent)	sa taa
ซื้อ	buy	ซึ๑น
ขาย	sell	khaay
ลด	reduce, discount	lót
แพง	expensive	phe๑n
ถูก	cheap	thùuk
เท่าไหร่	how much	thâw rày
ให้	give	hây
เอา	take	ใ๑aw
จ่าย	pay	càay
ทอน	change (money)	ทว๑น

คำศัพท์เสริม (Additional Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ตลาด	market	tà làat
ร้าน	shop	ráan
ห้าง	department store	ha๑n
ของ	thing, stuff	kh๑w๑n
สินค้า	product	s๑n kháa

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ผลไม้	fruit	phǒn la máay
เสื้อผ้า	clothes	sǐn phâa
อาหาร	food	?aa hǎan
น้ำ	water	náam
ข้าว	rice	khâaw

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
เท่าไหร่	How much?	ใช้ถามราคา
ลดให้หน่อย	Please give a discount	ใช้ต่อรองราคา
แพงไป	Too expensive	ใช้เมื่อคิดว่าราคาสูงเกินไป
ถูกที่สุดแล้ว	The cheapest already	ใช้เมื่อไม่สามารถลดราคาได้อีก
เอาไหม	Do you want it?	ใช้เมื่อเสนอขาย

กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

Audio Script 1:

A: น้องคะ มะม่วงโละงิโลกัร้มเท่าไหระคะ

B: กิโลกัร้มละแปดสิบบาทครัับ

A: แพงไปหนอยนะ ลดให้หนอยได้ไหม

B: เอาเจ็ดสิบบาทครัับ ถูกที่สุดแล้ว

A: โอเค เอาสองกิโลกัร้ม



คำถาม:

1. มะม่วงโละราคาเท่าไร?
 - ก) แปดสิบบาทต่อกิโลกรัม
 - ข) เจ็ดสิบบาทต่อกิโลกรัม ✓
 - ค) หกสิบบาทต่อกิโลกรัม
2. ลูกค้าซื้อกี่กิโลกรัม?
 - ก) หนึ่งกิโลกรัม
 - ข) สองกิโลกรัม ✓
 - ค) สามกิโลกรัม

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

A: เสือตัวนี้ _____ เท่าไหร่คะ (ราคา)

B: _____ บาทครับ (สามร้อย)

A: _____ ไปหน่อยนะ _____ ให้น้อยได้ไหม (แพง, ลด)

B: เอา _____ บาทครับ (สองห้าสิบบาท)

A: _____ ค่ะ _____ ตัว (โอเค, เอา)

กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การต่อรองราคาเป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการถามราคาและต่อรองราคา

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. หนึ่งคนเป็นลูกค้า อีกคนเป็นผู้ขาย
3. ใช้บทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด
4. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

รูปแบบการสนทนา:

ลูกค้า: เท้าไหม? (สินค้า + ครี/คะ)

ผู้ขาย: บาท (ราคา + ครี/คะ)

ลูกค้า: _____ ไป ให้น้อยได้ไหม (แพง, ลด)

ผู้ขาย: เอา _____ บาท (ราคาใหม่ + ครี/คะ)

กิจกรรมที่ 2: การซื้อของในตลาด

วัตถุประสงค์: ฝึกการใช้คำถามและคำตอบในการซื้อขาย

สถานการณ์ที่ใช้:

- ซื้อผลไม้ในตลาด
- ซื้อเสื้อผ้าในตลาดนัด
- ซื้ออาหารในตลาดน้ำ
- ซื้อของที่ระลึก

ตารางบันทึกการซื้อของ:

สินค้า	ราคาเริ่มต้น	ราคาหลังต่อรอง	จำนวน
--------	--------------	----------------	-------

แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

A: ส้มโอลูกนี้ _____ เท่าไหร่คะ

B: ลูกละ _____ บาทครับ

A: _____ ไปหน่อยนะ _____ ให้หน่อยได้ไหม

B: เอา _____ บาทครับ _____ ที่สุดแล้ว

A: โอเค _____ สามลูก

เฉลย:

1. ราคา 2. ยี่สิบ 3. แพง 4. ลด 5. สิบห้า 6. ลูก 7. เอา

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. (เสื้อ) (ตัว) (นี้) (ราคา) (เท่าไร)

เฉลย: เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไร

2. (แพง) (ไป) (ลด) (ให้) (หน่อย)

เฉลย: แพงไปลดให้หน่อย

3. (ลูก) (ที่) (สุด) (แล้ว) (ราคา) (นี้)

เฉลย: ราคานี้ลูกที่สุดแล้ว

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____

A: ร้อยบาทครับ

เฉลย: ราคาเท่าไร/เท่าไร

2. Q: _____

A: ลดให้แล้วครับ หกสิบบาท

เฉลย: ลดให้หน่อยได้ไหม

3. Q: _____

A: เอาสองกิโลกรัมค่ะ

เฉลย: เอากี่กิโลกรัม



การประเมินผล (Assessment)

เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)

การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์การ ค้าขายถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้อง ส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบาง คำ	ออกเสียงผิดหลาย คำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้โครงสร้างถูกต้อง ส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างผิด บางประโยค	ใช้โครงสร้างผิด หลายประโยค
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์การค้าขายได้ หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้	ใช้คำศัพท์ได้จำกัด
ความ คล่องแคล่ว	ต่อรองราคาได้คล่องแคล่ว	ต่อรองราคาได้ ค่อนข้างคล่อง	ต่อรองราคาได้แต่ มีจังหวะ	ต่อรองราคาได้ช้า และติดขัด

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถถามราคาได้		
ฉันสามารถต่อรองราคาได้		
ฉันสามารถซื้อของได้		
ฉันสามารถจ่ายเงินและรับทอนได้		
ฉันสามารถใช้คำศัพท์การค้าขายได้		



แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

[ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)]

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของและตอบคำถาม

[ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)]

คำแนะนำ: จับคู่กับเพื่อนและแสดงบทสนทนาการซื้อของและต่อรองราคา

[ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)]

คำแนะนำ: อ่านป้ายราคาและรายการสินค้าแล้วตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)



ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: คำศัพท์สินค้าต่างๆ

ผลไม้ (Fruits)

ภาษาไทย	อ่านว่า	ราคาโดยประมาณ
มะม่วง	má mûaŋ	60-100 บาท/กก.
ส้มโอ	sôm ʔoo	15-30 บาท/ลูก
ทุเรียน	thú rain	150-300 บาท/กก.
มังคุด	maŋ khút	80-120 บาท/กก.

เสื้อผ้า (Clothes)

ภาษาไทย	อ่านว่า	ราคาโดยประมาณ
เสื้อ	súa	150-500 บาท
กางเกง	kaa keen	200-800 บาท
กระโปรง	krà poon	250-600 บาท
รองเท้า	rowŋ thâow	300-1,500 บาท

ภาคผนวก ข: หน่วยนับสินค้า

สินค้า	หน่วยนับ	ตัวอย่าง
ผลไม้	กิโลกรัม, ลูก	มะม่วงกิโลกรัมละ 80 บาท
เสื้อผ้า	ตัว, คู่	เสื้อตัวละ 250 บาท
น้ำ	ขวด, แก้ว	น้ำขวดละ 10 บาท
ข้าว	จาน, ที่	ข้าวผัดจานละ 40 บาท

ภาคผนวก ค: วลีสำหรับการต่อรองราคา

วลีของลูกค้า (Customer Phrases)

วลี	ใช้เมื่อ
แพงไปหน่อยนะ	เมื่อคิดว่าราคาแพง
ลดให้หน่อยได้ไหม	เมื่อต้องการต่อรองราคา
ราคาสุดท้ายเท่าไร	เมื่อต้องการรู้ราคาต่ำสุด
ถ้าซื้อเยอะลดได้ไหม	เมื่อซื้อจำนวนมาก

วลีของผู้ขาย (Seller Phrases)

วลี	ใช้เมื่อ
ราคานี้ถูกที่สุดแล้ว	เมื่อไม่สามารถลดราคาได้อีก
ลดให้แล้วนะ	เมื่อลดราคาให้แล้ว
ซื้อหลายชิ้นลดให้	เมื่อเสนอส่วนลด
ราคาดีที่สุดแล้ว	เมื่อยืนยันว่าราคาดี

ภาคผนวก ง: สถานที่ซื้อของ

สถานที่	อ่านว่า	ลักษณะ
ตลาดนัด	tà làat năt	ของถูก ต่อรองได้
ตลาดน้ำ	tà làat náam	บรรยากาศดี ของพื้นเมือง
ห้างสรรพสินค้า	hâaŋ sàp pha sĭn kháa	ราคาตายตัว คุณภาพดี
ร้านค้า	raa khaa	หลากหลาย ราคาปานกลาง

ภาคผนวก จ: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ โอ ออ
- Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ ล-ร ส-ศ-ษ
- Track 3: คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อของ

- Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
- Track 5: แบบฝึกหัดฟัง

บทที่ 4: การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม

(Chapter 4: Ordering Food and Drinks)



วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ อา / อำ และพยัญชนะ ม-น / ง-ญ
- เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถาม "อยากได้" และการใช้ "จาน", "แก้ว", "ชาม"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารไทยและเครื่องดื่ม 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- สั่งอาหารและเครื่องดื่มได้อย่างถูกต้อง
- ระบุรสชาติและความต้องการพิเศษได้
- ใช้ประโยคคำถามและคำตอบในร้านอาหาร

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความสุภาพและเคารพในการสั่งอาหาร
- เข้าใจวัฒนธรรมการรับประทานอาหารของไทย

คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
อาหาร	food	?aa hǎan
เครื่องดื่ม	drink/beverage	khru̯ng dhum
สั่ง	order	sàŋ
กิน	eat	kin
ดื่ม	drink	dhum
อร่อย	delicious	?àròy
อิ่ม	full	?im
หิว	hungry	hǐw
กระหาย	thirsty	krà hǎay
เผ็ด	spicy	phèt
หวาน	sweet	wǎan
เค็ม	salty	khem
เปรี้ยว	sour	priaw
ร้อน	hot (temperature)	róon
เย็น	cold	yen

คำศัพท์อาหาร (Food Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ข้าว	rice	khâaw
ข้าวผัด	fried rice	khâaw phàt
ผัดไท	Pad Thai	phàt thay
ต้มยำ	Tom Yum soup	tôm yam

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ส้มตำ	Som Tam (papaya salad)	sôm tam
แกงเขียวหวาน	Green curry	keɛŋ khǐaw wǎan
ไก่	chicken	kày
หมู	pork	mǎu
เนื้อ	beef	náa
ปลา	fish	plaa
ผัก	vegetables	phàk
ผลไม้	fruit	phǒn lá máay

คำศัพท์เครื่องดื่ม (Drink Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
น้ำ	water	náam
น้ำแข็ง	ice	náam khěɛŋ
ชา	tea	chaa
กาแฟ	coffee	kaafɛɛ
น้ำผลไม้	fruit juice	náam phǒn lá máay
น้ำส้ม	orange juice	náam sôm
น้ำมะนาว	lime juice	náam má naaw
เบียร์	beer	bia
น้ำอัดลม	soft drink	náam ?àt lom
น้ำตาล	sugar	náam taan

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
เอาอะไรดี	What would you like?	ใช้เมื่อพนักงานถามลูกค้า
อยากได้	want/would like	ใช้เมื่อต้องการสั่งอาหาร

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
ไม่เผ็ด	not spicy	ใช้เมื่อไม่ต้องการความเผ็ด
เผ็ดนิดหน่อย	a little spicy	ใช้เมื่อต้องการความเผ็ดเล็กน้อย
ให้เยอะหน่อย	give more	ใช้เมื่อต้องการปริมาณมาก

กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

Audio Script 1:



A: สวัสดีครับ เอาอะไรดีครับ

B: เอาข้าวผัดไก่หนึ่งจานค่ะ

A: เผ็ดไหมครับ

B: เผ็ดนิดหน่อยค่ะ แล้วเอาน้ำส้มหนึ่งแก้วด้วย

A: น้ำแข็งไหมครับ

B: ใช่ค่ะ

คำถาม:

1. ลูกค้าสั่งอาหารอะไร?
 - ก) ข้าวผัดหมู
 - ข) ข้าวผัดไก่ ✓
 - ค) ข้าวผัดปู
2. ลูกค้าต้องการเครื่องดื่มอะไร?
 - ก) น้ำมะนาว
 - ข) น้ำส้ม ✓
 - ค) น้ำเปล่า

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

A: วันนี้มีอะไร _____ แนะนำบ้างครับ (น่า)

B: มี _____ ฝรั่งครับ เผ็ดๆ _____ มาก (ต้มยำ, อร่อย)

A: โอเค _____ หนึ่งชามครับ _____ เผ็ดมากนะ (เอา, ไม่)

B: ครับ แล้ว _____ อะไรไหมครับ (ดื่ม)

A: เอา _____ เย็นหนึ่งแก้วครับ (ชา)



กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การสั่งอาหารเป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการสั่งอาหารและเครื่องดื่ม

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. หนึ่งคนเป็นลูกค้า อีกคนเป็นพนักงาน
3. ใช้เมนูอาหารที่กำหนดให้
4. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

รูปแบบการสนทนา:

พนักงาน: สวัสดี _____ เอาอะไรดี _____ (ครับ/ค่ะ)

ลูกค้า: เอา _____ หนึ่ง _____ (อาหาร, หน่อย/ค่ะ)

พนักงาน: *ไหม* (เผ็ด/ไม่เผ็ด + ครับ/ค่ะ)

ลูกค้า: *นิดหน่อย* (เผ็ด/ไม่เผ็ด + ครับ/ค่ะ)

กิจกรรมที่ 2: การสั่งอาหารในร้านต่างๆ

วัตถุประสงค์: ฝึกการใช้คำถามและคำตอบในสถานการณ์ต่างๆ

สถานการณ์ที่ใช้:

- ร้านอาหารตามสั่ง
- ร้านกาแฟ
- ร้านผลไม้
- ร้านไอศกรีม

ตารางบันทึกการสั่งอาหาร:

ร้าน	อาหาร	เครื่องดื่ม	ราคา
------	-------	-------------	------



แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

A: เอาอะไร _____ ครับ

B: _____ ส้มตำหนึ่งที่ค่ะ

A: _____ ไหมครับ

B: _____ มากค่ะ แล้วเอาข้าวเหนียวด้วย

A: _____ อะไรไหมครับ

B: เอา _____ มะนาวหนึ่งแก้วค่ะ

เฉลย:

1. ดี 2. เอา 3. ผีต 4. ไม่ผีต 5. ต้ม 6. น้ำ

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. (เอา) (ข้าวผัด) (กึ่ง) (หนึ่ง) (จาน)

เฉลย: เอาข้าวผัดกึ่งหนึ่งจาน

2. (น้ำแข็ง) (ใส่) (ไหม) (ครับ)

เฉลย: ใส่ น้ำแข็งไหมครับ

3. (อร่อย) (มาก) (อาหาร) (นี้)

เฉลย: อาหารนี้อร่อยมาก

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____

A: เอาต้มยำกุ้งครับ

เฉลย: เอาอะไรดี/สั่งอะไร

2. Q: _____

A: ผีตนิดหน่อยค่ะ

เฉลย: ผีตไหม/ผีตแค่ไหน

3. Q: _____

A: ใส่น้ำแข็งครับ

เฉลย: ใส่น้ำแข็งไหม



การประเมินผล (Assessment)

เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)

การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงชื่ออาหารถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้องส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบางคำ	ออกเสียงผิดหลายคำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างการสั่งอาหารถูกต้อง	ใช้โครงสร้างถูกต้องส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างผิดบางประโยค	ใช้โครงสร้างผิดหลายประโยค
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์อาหารได้หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้	ใช้คำศัพท์ได้จำกัด
ความคล่องแคล่ว	สั่งอาหารได้คล่องแคล่ว	สั่งอาหารได้ค่อนข้างคล่อง	สั่งอาหารได้แต่มีจังหวะ	สั่งอาหารได้ช้าและติดขัด

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถสั่งอาหารได้		
ฉันสามารถสั่งเครื่องดื่มได้		
ฉันสามารถระบุรสชาติได้		
ฉันสามารถสื่อสารกับพนักงานได้		
ฉันสามารถใช้คำศัพท์อาหารได้		



แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

[ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)]

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารและตอบคำถาม

[ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)]

คำแนะนำ: จับคู่กับเพื่อนและแสดงบทสนทนาการสั่งอาหารในร้าน

[ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)]

คำแนะนำ: อ่านเมนูอาหารและตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)



ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: เมนูอาหารไทยยอดนิยม

อาหารจานเดียว (One-dish meals)

ชื่ออาหาร	อ่านว่า	ส่วนประกอบหลัก
ข้าวผัด	khâaw phàt	ข้าว, ไข่, ผัก
ข้าวคั่วกะปิ	khâaw klúk kà pì	ข้าว, กะปิ, หมูหยอง
ข้าวซอย	khâaw sooy	บะหมี่, แกงกะหรี่, ไก่
ผัดไท	phàt thay	เส้นจันท์, กุ้ง/ไก่

แกงและต้ม (Curries and soups)

ชื่ออาหาร	อ่านว่า	รสชาติ
แกงเขียวหวาน	keɛŋ khīaw waan	เผ็ด, หวาน
แกงส้ม	keɛŋ sôm	เปรี้ยว, เผ็ด
ต้มยำกุ้ง	tôm yam kúŋ	เปรี้ยว, เผ็ด
ต้มข่าไก่	tôm yam kày	หวาน, หอม

ภาคผนวก ข: ระดับความเผ็ด

ระดับ	ภาษาไทย	คำอธิบาย
0	ไม่เผ็ด	ไม่มีพริก
1	เผ็ดนิดหน่อย	เผ็ดเล็กน้อย
2	เผ็ดปานกลาง	เผ็ดพอใช้
3	เผ็ด	เผ็ดมาตรฐาน
4	เผ็ดมาก	เผ็ดจัด
5	เผ็ดที่สุด	เผ็ดมากที่สุด

ภาคผนวก ค: หน่วยนับอาหาร

อาหาร	หน่วยนับ	ตัวอย่าง
ข้าว, ข้าวผัด	จาน	ข้าวผัดหนึ่งจาน
แกง, ต้ม	ชาม	ต้มยำหนึ่งชาม
เครื่องต้ม	แก้ว, ขวด	น้ำส้มหนึ่งแก้ว

อาหาร	หน่วยนับ	ตัวอย่าง
ผลไม้	จาน, ที่	ผลไม้หนึ่งจาน

ภาคผนวก ง: วิธีที่ใช้ในร้านอาหาร

วลีของลูกค้า (Customer Phrases)

วลี	ใช้เมื่อ
ขอเมนูหน่อย	เมื่อต้องการดูเมนู
มีอะไรแนะนำบ้าง	เมื่อต้องการคำแนะนำ
ไม่เผ็ดนะ	เมื่อไม่ต้องการความเผ็ด
เก็บเงินด้วย	เมื่อต้องการจ่ายเงิน

วลีของพนักงาน (Staff Phrases)

วลี	ใช้เมื่อ
รอสักครู่นะครับ	เมื่อขอให้รอ
อาหารเสร็จแล้วครับ	เมื่ออาหารพร้อม
อร่อยไหมครับ	เมื่อถามความพึงพอใจ
ขอบคุณครับ	เมื่อลูกค้าจ่ายเงิน

ภาคผนวก จ: เครื่องดื่มไทยต่างๆ

เครื่องดื่มร้อน (Hot drinks)

ชื่อ	อ่านว่า	ลักษณะ
ชาร้อน	chaa rón	ชาใส หรือ ชานม
กาแฟร้อน	kaafæe rón	กาแฟดำ หรือ กาแฟนม
โกโก้ร้อน	kokô rón	เครื่องดื่มช็อกโกแลต

เครื่องดื่มเย็น (Cold drinks)

ชื่อ	อ่านว่า	ลักษณะ
ชาเย็น	chaa yen	ชานมใส่น้ำแข็ง
กาแฟเย็น	kaafɛɛ yen	กาแฟใส่น้ำแข็ง
น้ำใส	náam sǎy	น้ำเปล่า

ภาคผนวก จ: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ อา อำ
- Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ ม-น ง-ญ
- Track 3: คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร
- Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
- Track 5: แบบฝึกหัดฟัง

บทที่ 5: การบอกทางและการเดินทาง

(Chapter 5: Giving Directions and Transportation)



วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ อี / อี และพยัญชนะ ค-ข / ผ-พ-ภ
- เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถาม "ที่ไหน" และการใช้ "ไป", "ตรง", "เลี้ยว"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับการบอกทางและยานพาหนะ 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- ถามทางและบอกทางได้อย่างชัดเจน
- ใช้ยานพาหนะต่างๆ ได้
- ใช้ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับการเดินทาง

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความสุภาพและช่วยเหลือในการบอกทาง
 - เข้าใจระบบการขับขี่และการเดินทางในไทย
-

คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ทาง	way/road	thaaŋ
ถนน	street/road	thà nǎn
ไป	go	pay
มา	come	maa
ตรง	straight	tron
เลี้ยว	turn	fiaw
ซ้าย	left	sáay
ขวา	right	khǎaw
หยุด	stop	yùt
เดิน	walk	dəon
วิ่ง	run	wĩŋ
ขับ	drive	khàp
นั่ง	sit/ride	nâŋ
ใกล้	near	klây
ไกล	far	klay

คำศัพท์สถานที่ (Places Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ที่ไหน	where	thii nǎy
โรงแรม	hotel	roon rɛɛm
โรงพยาบาล	hospital	roon phá yaa baan
ธนาคาร	bank	thá naa khaan
ไปรษณีย์	post office	pray sa nii

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ตลาด	market	tà làat
ร้านค้า	shop	ráan khá
โรงเรียน	school	roong rian
สถานี	station	sà thǎa nii
สนามบิน	airport	sà nǎam bin
ท่าเรือ	pier/port	thǎa-ruea
แยก	intersection	yêek

คำศัพท์ยานพาหนะ (Transportation Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
รถ	car	rót
รถไฟ	train	rót fay
รถเมล์	bus	rót mee
รถตู้	van	rót túu
รถแท็กซี่	taxi	rót thék sǐi
รถจักรยาน	bicycle	rót càk kà yaan
รถมอเตอร์ไซด์	motorcycle	rót moo tǎe say
เรือ	boat	rua
เครื่องบิน	airplane	khruang bin
ตุ๊กตุ๊ก	tuk-tuk	túk túk
รถสองแถว	songthaew	rót sǎwng tǎew

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
อยู่ที่ไหน	Where is it?	ใช้ถามสถานที่
ไปยังไง	How to go?	ใช้ถามวิธีการเดินทาง

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
ตรงไปเรื่อยๆ	Go straight	ใช้บอกทางเดินตรง
เลี้ยวซ้าย/ขวา	Turn left/right	ใช้บอกทางเลี้ยว
อยู่ตรงโน้น	Over there	ใช้ชี้ทิศทาง

กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

Audio Script 1:



A: ขอโทษครับ ธนาคารกรุงไทยอยู่ที่ไหนครับ

B: อ้อ ตรงไปเรื่อยๆ ครับ ถึงแยกไฟแดงเลี้ยวขวา

A: เดินไปกี่นาทีครับ

B: ประมาณสิบนาทีครับ อยู่ข้างร้าน 7-Eleven

A: ขอบคุณครับ

คำถาม:

1. คนนี้ต้องการไปไหน?
 - ก) ร้าน 7-Eleven
 - ข) ธนาคารกรุงไทย ✓
 - ค) แยกไฟแดง
2. ต้องเลี้ยวทิศทางไหน?
 - ก) ซ้าย
 - ข) ขวา ✓
 - ค) ตรงไป

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

- A: โรงพยาบาล _____ อยู่ที่ไหนคะ (รามาธิบดี)
- B: _____ รถเมล์สาย 29 ครับ (นั่ง)
- A: ขึ้นที่ _____ ค่ะ (ไหน)
- B: ที่ _____ BTS อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิครับ (หน้า)
- A: ลงที่ _____ ค่ะ (ไหน)
- B: ลงที่ _____ ราชวิถีครับ (โรงพยาบาล)



กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การถามและบอกทางเป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการถามทางและบอกทาง

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. หนึ่งคนเป็นนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว อีกคนเป็นคนท้องถิ่น
3. ใช้แผนที่ง่ายๆ ในการฝึก

4. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

รูปแบบการสนทนา:

นักท่องเที่ยว: ขอโทษ _____ อยู่ที่ไหน_ (ครับ/ค่ะ, สถานที่)

คนท้องถิ่น: ไป_ แล้ว _____ (ตรง, เรื่อยๆ, เลี้ยวซ้าย/ขวา)

นักท่องเที่ยว: กี่นาที_ (เดิน/ขับ + ครับ/ค่ะ)

คนท้องถิ่น: ประมาณ _____ นาที _____

กิจกรรมที่ 2: การเดินทางโดยยานพาหนะต่างๆ

วัตถุประสงค์: ฝึกการใช้คำถามและคำตอบเกี่ยวกับการเดินทาง

สถานการณ์ที่ใช้:

- การขึ้นรถเมล์
- การเรียกแท็กซี่
- การนั่งรถไฟ
- การขับรถส่วนตัว

ตารางบันทึกการเดินทาง:

จาก	ไป	ยานพาหนะ	เวลา
-----	----	----------	------



แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

A: ขอโทษครับ โรงแรม _____ อยู่ที่ไหนครับ

B: อ้อ _____ ไปเรื่อยๆ ครับ _____ แยกใหญ่ _____ ซ้าย

A: _____ ไปกินาที่ครับ

B: _____ สิบนาที่ครับ อยู่ _____ ธนาคารกสิกรไทย

เฉลย:

1. ดุสิต/รามาดา (ชื่อโรงแรม) 2. ตรง 3. ถึง 4. เลี้ยว 5. เดิน 6. ประมาณ 7. ข้าง

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. (ตรง) (ไป) (เรื่อยๆ) (แล้ว) (เลี้ยว) (ขวา)

เฉลย: ตรงไปเรื่อยๆ แล้วเลี้ยวขวา

2. (โรงพยาบาล) (อยู่) (ที่ไหน) (ราชวิถี)

เฉลย: โรงพยาบาลราชวิถีอยู่ที่ไหน

3. (นั่ง) (รถเมล์) (สาย) (29) (ไป) (ได้)

เฉลย: นั่งรถเมล์สาย 29 ไปได้

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____

A: อยู่ข้างธนาคารกรุงเทพครับ

เฉลย: อยู่ที่ไหน/อยู่ตรงไหน

2. Q: _____

A: นั่งรถไฟใต้ดินไปได้ครับ

เฉลย: ไปยัง/ไปอย่างไร

3. Q: _____

A: ประมาณสิบห้านาทีค่ะ

เฉลย: เดินไปกินาที่/ใช้เวลากินาที่

การประเมินผล (Assessment)
เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)
การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงที่ศทางถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้องส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบางคำ	ออกเสียงผิดหลายคำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างการบอกทางถูกต้อง	ใช้โครงสร้างถูกต้องส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างผิดบางประโยค	ใช้โครงสร้างผิดหลายประโยค
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์การเดินทางได้หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้	ใช้คำศัพท์ได้จำกัด
ความชัดเจน	บอกทางได้ชัดเจนเข้าใจง่าย	บอกทางได้ค่อนข้างชัดเจน	บอกทางได้แต่ไม่ชัดเจน	บอกทางได้ยากเข้าใจ

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถถามทางได้		

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถบอกทางได้		
ฉันสามารถใช้ยานพาหนะได้		
ฉันสามารถอธิบายสถานที่ได้		
ฉันสามารถใช้คำศัพท์การเดินทางได้		



แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

[ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)]

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการถามทางและตอบคำถาม

[ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)]

คำแนะนำ: จับคู่กับเพื่อนและแสดงบทสนทนาการถามและบอกทาง

[ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)]

คำแนะนำ: อ่านแผนที่และป้ายบอกทางแล้วตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)



ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: สถานที่สำคัญในเมือง

สถานที่ราชการ (Government Places)

สถานที่

อ่านว่า

บริการ

สถานที่	อ่านว่า	บริการ
ที่ว่าการเขต	thii wâa kaan khèet	งานเอกสารราชการ
ไปรษณีย์	pray sà nii	ส่งจดหมาย พัสดุ
กรมการขนส่ง	krom kaan khǒn sòng	ใบขับขี่
สถานีตำรวจ	sà thǎa nii tam rùat	ความปลอดภัย

สถานที่สาธารณะ (Public Places)

สถานที่	อ่านว่า	กิจกรรม
สวนสาธารณะ	sǔan sǎa thaa ra ná	พักผ่อน ออกกำลังกาย
ห้องสมุด	hōng sà mùt	อ่านหนังสือ
พิพิธภัณฑ์	phí phít tha phan	ชมนิทรรศการ
วัด	wàt	สักการะ ทำบุญ

ภาคผนวก ข: ทิศทางและตำแหน่ง

ทิศทาง (Directions)

ภาษาไทย	อ่านว่า	ตำแหน่ง
เหนือ	nǎa	ทิศเหนือ
ใต้	tāay	ทิศใต้
ตะวันออก	tà wan ʔóok	ทิศตะวันออก
ตะวันตก	tà wan tòk	ทิศตะวันตก

ตำแหน่งสัมพัทธ์ (Relative Positions)

ภาษาไทย	อ่านว่า	ความหมาย
หน้า	nǎa	in front of
หลัง	lǎng	behind
ข้าง	khâang	beside

ภาษาไทย	อ่านว่า	ความหมาย
ตรงข้าม	trong khâam	opposite
ระหว่าง	rà wàang	between

ภาคผนวก ค: การใช้ยานพาหนะ

การขึ้น-ลง ยานพาหนะ

ยานพาหนะ	ขึ้น	ลง	ค่าโดยสาร
รถเมล์	ขึ้น	ลง	8-24 บาท
รถไฟฟ้าใต้ดิน	ขึ้น	ลง	16-59 บาท
แท็กซี่	ขึ้น	ลง	เริ่มต้น 35 บาท
ตุ๊กตุ๊ก	ขึ้น	ลง	ต่อรองได้

วลีสำหรับใช้ยานพาหนะ

สถานการณ์

เรียกแท็กซี่

ขึ้นรถเมล์

ถามป้ายรถเมล์

ลงรถ

วลีที่ใช้

ไปสนามบินครับ

ไปเซ็นทรัลเวิลด์

ป้ายไหนครับ

ขอลงป้ายหน้าครับ

ภาคผนวก ง: แลนด์มาร์คสำคัญในกรุงเทพฯ

ห้างสรรพสินค้า (Shopping Centers)

ชื่อ	ย่าน	สถานี
เซ็นทรัลเวิลด์	ราชปรารภ	ชิดลม, สยาม
MBK	ปทุมวัน	นเชียงใหม่
จตุจักร	จตุจักร	หมอชิต
ไอคอนสยาม	คลองสาน	สะพานตากสิน

แหล่งท่องเที่ยว (Tourist Attractions)

ชื่อ	ย่าน	การเดินทาง
วัดพระแก้ว	พระนคร	รถเมล์, แท็กซี่
วัดอรุณ	ธนบุรี	เรือข้ามฟาก
ตลาดนัดจตุจักร	จตุจักร	BTS หมอชิต
ตลาดน้ำดำเนินสะดวก	ราชบุรี	รถทัวร์

ภาคผนวก จ: แอปพลิเคชันและเครื่องมือ

แอปแผนที่

ชื่อแอป	ภาษา	ฟีเจอร์
Google Maps	ไทย/อังกฤษ	แผนที่, การนำทาง
Grab	ไทย/อังกฤษ	เรียกรถ, ส่งอาหาร
ViaBus	ไทย	ตารางรถเมล์
BTS SkyTrain	ไทย/อังกฤษ	แผนที่รถไฟฟ้า

ภาคผนวก ฉ: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ อี อี
- Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ ค-ข ผ-พ-ภ
- Track 3: คำศัพท์เกี่ยวกับการเดินทาง
- Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
- Track 5: แบบฝึกหัดฟัง

บทที่ 6: การพูดคุยเกี่ยวกับสุขภาพ

(Chapter 6: Talking About Health)



วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ เอียะ / เอื้อะ และพยัญชนะ ห-อ / ย-ร
- เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถาม "เป็นอะไร" และการใช้ "ปวด", "เจ็บ", "ไม่สบาย"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บ 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- บรรยายอาการป่วยและความรู้สึกได้
- ขอความช่วยเหลือทางการแพทย์ได้
- ใช้ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับสุขภาพ

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความห่วงใยและเอาใจใส่สุขภาพของตนเองและผู้อื่น
- เข้าใจระบบการรักษาพยาบาลในไทย

คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
สุขภาพ	health	sùk khà phâap
ป่วย	sick/ill	pùay
เจ็บ	hurt/pain	cèp
ปวด	ache	pùat
ไม่สบาย	not feeling well	mây sà baay
เป็นไข้	have a fever	pen khây
ไอ	cough	?ay
จาม	sneeze	caam
เหนื่อย	tired	nèay
ง่วง	sleepy	ญุ่นญ
เวียนหัว	dizzy	wian hũa
คลื่นไส้	nauseous	klí-mn sây
อาเจียน	vomit	?aa-cian
ท้องเสีย	diarrhea	thóvญ sĩa
ท้องผูก	constipation	thóvญ phủuk

คำศัพท์ส่วนของร่างกาย (Body Parts Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
หัว	head	hũa
ตา	eye	taa
หู	ear	hủu
จมูก	nose	cà mùuk
ปาก	mouth	pàak

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ฟัน	tooth	fan
คอ	throat/neck	akhwa
หน้าอก	chest	nâa ?òk
หลัง	back	lǎng
ท้อง	stomach	thóvɔŋ
มือ	hand	mɯɯ
เท้า	foot	tháaw
ขา	leg	khǎa
แขน	arm	khǎen

คำศัพท์การรักษา (Treatment Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
หมอ	doctor	máw
พยาบาล	nurse	phá
โรงพยาบาล	hospital	roovɔŋ phá yaa baan
คลินิก	clinic	kʰí nʰík
ยา	medicine	yaa
ยาเม็ด	pill/tablet	yaa mét
ยาน้ำ	liquid medicine	yaa náam
ฉีดยา	injection	yaa chíit
ตรวจ	examine	truat
รักษา	treat	rák sǎa
หาย	recover	hǎay
ดี	good/well	dii
แข็งแรง	strong/healthy	khǎen rɛɛŋ

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
เป็นอะไรไป	What's wrong?	ใช้ถามเมื่อเห็นคนไม่สบาย
ไม่เป็นไร	It's okay/not serious	ใช้ปลอบใจ
รู้สึกยังไง	How do you feel?	ใช้ถามความรู้สึก
ดีขึ้นแล้ว	feeling better	ใช้เมื่อสุขภาพดีขึ้น
ระวังตัวด้วย	take care	ใช้เมื่อเป็นห่วง

กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

Audio Script 1:



A: วันนี้เป็นอะไรไปหน่อย หน้าตาไม่ค่อยดี

B: ปวดหัวค่ะ เมื่อคืนนอนดึก เช้านี้ตื่นมาเวียนหัว

A: ไปหาหมอไหม

B: ยังกะ คิดว่าพักผ่อนแล้วจะดีขึ้น

A: ถ้าไม่ดีขึ้นควรไปหาหมอนะ

คำถาม:

1. เธอมีอาการอะไร?
 - ก) ปวดท้อง
 - ข) ปวดหัว ✓
 - ค) ปวดฟัน
2. สาเหตุที่ป่วยคืออะไร?
 - ก) นอนดึก ✓
 - ข) กินของเสีย
 - ค) ถูกฝน

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

A: สวัสดีครับ วันนี้ _____ อะไรครับ (เป็น)

B: _____ คอครับ แล้วก็ _____ เล็กน้อย (เจ็บ, ไอ)

A: มาแคไหนแล้วครับ

B: สาม _____ แล้วครับ _____ มากขึ้น (วัน, แยก)

A: ผม _____ ให้นะครับ _____ ปากขอคุณน้อย (ตรวจ, อ้า)



กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การบรรยายอาการป่วยเป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการบรรยายอาการและการแสดงความห่วงใย

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. หนึ่งคนเป็นคนป่วย อีกคนเป็นคนเป็นห่วง
3. ใช้การ์ดสถานการณ์ที่กำหนดให้
4. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

รูปแบบการสนทนา:

คนเป็นห่วง: วันนี้ _____ อะไรไป _____ (เป็น + ครี/คะ)

คนป่วย: _____ ครี/คะ _____ มาตั้งแต่เมื่อวาน (อาการ + เริ่ม)

คนเป็นห่วง: หมอหรือยัง (ไป + ครี/คะ)

คนป่วย: _____ ครี/คะ คิดว่า _____ เอง (ยัง + หาย)

กิจกรรมที่ 2: การไปหาหมอ

วัตถุประสงค์: ฝึกการใช้คำถามและคำตอบในคลินิก

สถานการณ์ที่ใช้:

- การนัดหมายหมอ
- การบอกอาการกับหมอ
- การรับคำแนะนำ
- การรับยา

ตารางบันทึกอาการ:

วัน อาการ ระดับความรุนแรง การรักษา



แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

- A: เป็น _____ ไปครับ หน้าตา _____ ดี
 B: _____ ท้องครับ เมื่อคืน _____ อาหารเผ็ด
 A: _____ หมอหรือยังครับ
 B: _____ ครับ _____ ยาแก้ปวดท้องมากิน
 A: _____ จี้นหรือยังครับ
 B: _____ หน้อยครับ แต่ยังไม่ _____ อยู่

เฉลย:

1. อะไร 2. ไม่ค่อย 3. ปวด 4. กิน 5. ไป 6. ไปแล้ว 7. เอา 8. ดี 9. ดี 10. ปวด

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. (ปวด) (หัว) (มาก) (วันนี้)
 เฉลย: วันนี้ปวดหัวมาก
 2. (ไป) (หา) (หมอ) (ควร) (เรา)
 เฉลย: เราควรไปหาหมอ
 3. (ยา) (กิน) (วัน) (ละ) (สาม) (ครั้ง)
 เฉลย: กินยาวันละสามครั้ง

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____
 A: ปวดฟันครับ ปวดมาสองวันแล้ว
 เฉลย: เป็นอะไรไป/ปวดอะไร
 2. Q: _____
 A: ไปแล้วครับ หมอให้ยาปฏิชีวนะ
 เฉลย: ไปหาหมอหรือยัง

3. Q: _____

A: ดีขึ้นมากค่ะ ไข้ลงแล้ว

เฉลย: รู้สึกยังงี้บ้าง/ดีขึ้นหรือยัง



การประเมินผล (Assessment)

เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)

การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์สุภาพถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้องส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบางคำ	ออกเสียงผิดหลายคำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างการบรรยายอาการถูกต้อง	ใช้โครงสร้างถูกต้องส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างผิดบางประโยค	ใช้โครงสร้างผิดหลายประโยค
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์สุภาพได้หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้	ใช้คำศัพท์ได้จำกัด
ความชัดเจน	บรรยายอาการได้ชัดเจนเข้าใจง่าย	บรรยายได้ค่อนข้างชัดเจน	บรรยายได้แต่ไม่ชัดเจน	บรรยายได้ยากเข้าใจ

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถบรรยายอาการป่วยได้		
ฉันสามารถแสดงความห่วงใยได้		
ฉันสามารถสื่อสารกับหมอได้		
ฉันสามารถให้คำแนะนำสุขภาพได้		
ฉันสามารถใช้คำศัพท์สุขภาพได้		



แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

[ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)]

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการไปหาหมอและตอบคำถาม

[ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)]

คำแนะนำ: จับคู่กับเพื่อนและแสดงบทสนทนาการพูดคุยเกี่ยวกับสุขภาพ

[ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)]

คำแนะนำ: อ่านข้อมูลการดูแลสุขภาพและตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)



ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: อาการป่วยทั่วไป

โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ (Respiratory System)

อาการ	อ่านว่า	คำอธิบาย
หวัด	wát	มีไข้ ไอ จาม
ไข้หวัดใหญ่	khây wát yày	ไข้สูง ปวดเมื่อย
ไอ	?ay	เสียงไอออกมาจากคอ
เจ็บคอ	cèp	คอแสบ กลืนลำบาก

โรคเกี่ยวกับระบบย่อยอาหาร (Digestive System)

อาการ	อ่านว่า	คำอธิบาย
ปวดท้อง	pùat thóvɔŋ	เจ็บบริเวณท้อง
ท้องเสีย	thóvɔŋ sǎa	ถ่ายเหลว
ท้องผูก	thóvɔŋ phùuk	ถ่ายยาก
คลื่นไส้	khǎi sǎa	รู้สึกจะอาเจียน

ภาคผนวก ข: ระดับความรุนแรงของอาการ

ระดับ	ภาษาไทย	คำอธิบาย
1	เล็กน้อย	อาการเบาๆ
2	ปานกลาง	อาการพอใช้ได้
3	มาก	อาการรุนแรง
4	มากที่สุด	อาการรุนแรงมาก
5	ทนไม่ได้	อาการรุนแรงที่สุด

ภาคผนวก ค: การรักษาพยาบาลในไทย

ประเภทสถานพยาบาล

ประเภท	อ่านว่า	บริการ
โรงพยาบาลรัฐ	roong phá yaa baan rát	รักษาฟรี มีบัตรประชาชน
โรงพยาบาลเอกชน	roong phá yaa baan ?èk ka chon	รักษาเสียเงิน บริการดี

ประเภท	อ่านว่า	บริการ
คลินิก	kli ník	รักษาเบื้องต้น
ร้านขายยา	rán khǎay yaa	ซื้อยาทั่วไป

การใช้ประกันสุขภาพ

ประเภท	คุ้มครอง	วิธีใช้
ประกันสังคม	คนทำงาน	ใช้บัตรประกันสังคม
บัตรทอง	คนไทยทุกคน	ใช้บัตรประชาชน
ประกันชีวิต	ตามกรมธรรม์	แสดงบัตรประกัน

ภาคผนวก ง: การดูแลสุขภาพ

การป้องกันโรค (Disease Prevention)

วิธีการ	ประโยชน์
ล้างมือบ่อยๆ	ป้องกันเชื้อโรค
กินอาหารครบ 5 หมู่	ได้สารอาหาร
ออกกำลังกายสม่ำเสมอ	ร่างกายแข็งแรง
นอนหลับเพียงพอ	พักผ่อนสมอง
ไม่สูบบุหรี่	ป้องกันมะเร็งปอด

สัญญาณอันตราย (Warning Signs)

อาการ	ความหมาย
เจ็บหน้าอกแน่น	อาจเป็นโรคหัวใจ
ไข้สูงต่อเนื่อง	ติดเชื้อรุนแรง

อาการ

หายใจลำบาก

ปวดหัวรุนแรงทันทีทันใด

ความหมาย

ปัญหาปอดหรือหัวใจ

อาจเป็นโรคสมอง

ภาคผนวก จ: วิธีสำหรับการดูแลผู้ป่วย**การแสดงความห่วงใย (Showing Concern)****วิธี**

เป็นอะไรไปหน่อย

ไม่เป็นไรนะ

ดีขึ้นหรือยัง

ระวังตัวด้วยนะ

ใช้เมื่อ

เห็นคนหน้าตาไม่ดี

พลอบใจคนป่วย

ถามความคืบหน้า

แสดงความเป็นห่วง

การให้คำแนะนำ (Giving Advice)**วิธี**

ควรไปหาหมอ

ต้องพักผ่อนเยอะๆ

กินยาตามเวลา

ดื่มน้ำเยอะๆ

ใช้เมื่อ

แนะนำให้ไปรักษา

แนะนำให้พัก

แนะนำการกินยา

แนะนำดูแลตัวเอง

ภาคผนวก ฉ: ยาและการรักษาเบื้องต้น**ยาที่ใช้บ่อย (Common Medicines)****ชื่อยา**

พาราเซตามอล

ยาแก้ไอ

ยาธาตุ

ยาหยอดตา

ใช้รักษา

ลดไข้ แก้ปวด

บรรเทาอาการไอ

แก้ท้องเสีย

รักษาตาแดง

วิธีใช้

กินเมื่อมีไข้

กินหลังอาหาร

กินเมื่อท้องเสีย

หยอดตาวันละ 2-3 ครั้ง

ภาคผนวก ช: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ เอียะ เอือะ
- Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ ห-อ ย-ร
- Track 3: คำศัพท์เกี่ยวกับสุขภาพ
- Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
- Track 5: แบบฝึกหัดฟัง

บทที่ 7: การเล่าประสบการณ์และความทรงจำ

(Chapter 7: Sharing Experiences and Memories)



วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ ไ / ไอ และพยัญชนะ ว-ฟ / ฮ-ห
- เข้าใจโครงสร้างประโยคอดีตกาล และการใช้ "แล้ว", "เคย", "เมื่อ"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับประสบการณ์และความทรงจำ 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- เล่าเรื่องราวในอดีตได้อย่างต่อเนื่อง
- ถามและตอบเกี่ยวกับประสบการณ์ได้
- ใช้คำเชื่อมในการเล่าเรื่องได้เหมาะสม

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีความกระตือรือร้นในการแบ่งปันประสบการณ์
- เข้าใจและเคารพประสบการณ์ของผู้อื่น

คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ประสบการณ์	experience	pra sòp kaan
ความทรงจำ	memory	khuam song cam
เรื่องราว	story	rûaŋ raaw
เหตุการณ์	event	hèet kaan
อดีต	past	?à diit
เคย	used to/ever	khøoy
แล้ว	already/finished	léew
เมื่อ	when	mîa
ตอน	when/time	toon
ก่อน	before	kòon
หลัง	after	lăŋ
ขณะ	while	khà nà
จำได้	remember	cam dâi
ลืม	forget	lum
น่าจำ	memorable	nâa cam

คำศัพท์ช่วงเวลา (Time Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
เมื่อเช้า	this morning	mîa cháaw
เมื่อคืน	last night	mîa khun
เมื่อวาน	yesterday	mîawaan
เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว	last week	mîa sàp daa thii léew
เมื่อเดือนที่แล้ว	last month	mîa duan thii léew

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
เมื่อปีที่แล้ว	last year	mĕa pii thĭi léew
เมื่อตอนเป็นเด็ก	when I was a child	mĕa tɔɔn pen dèk
เมื่อตอนเรียน	when I was studying	mĕa tɔɔn rian
เมื่อตอนทำงาน	when I was working	mĕa tɔɔn tham ɲaan
เมื่อตอนแรก	at first	mĕa tɔɔn rêek
เมื่อตอนท้าย	at the end	mĕa tɔɔn tháay
เมื่อครั้งหนึ่ง	once upon a time	mĕa khráng nĕng

คำศัพท์ความรู้สึก (Emotions Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ดีใจ	happy	dii cay
เสียใจ	sad	sĭa cay
ตื่นเต้น	excited	tĕn tĕn
กลัว	scared	klua
ประทับใจ	impressed	prà tháp cay
สนุก	fun	sà nùk
เบื่อ	bored	bĕa
ภูมิใจ	proud	phuum cay
ผิดหวัง	disappointed	phĭt wǎng
ประหลาดใจ	surprised	pà làat cay
ปลื้มใจ	delighted	plĭm cay
เศร้า	sad/depressing	nĕa sĕw

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
จำได้ไหม	Do you remember?	ใช้ถามความทรงจำ
เคยไหม	Have you ever...?	ใช้ถามประสบการณ์
เล่าให้ฟังหน่อย	Tell me about it	ใช้เมื่อต้องการฟังเรื่องราว
น่าสนใจจัง	How interesting!	ใช้แสดงความสนใจ
คิดถึงจัง	I miss it so much	ใช้แสดงความคิดถึง

กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

Audio Script 1:



- A: วันหยุดที่ผ่านมาไปไหนมาบ้าง
 B: ไปเที่ยวเชียงใหม่ค่ะ ไปกับครอบครัว
 A: สนุกไหม
 B: สนุกมากเลย ไปช้อปปิ้ง แล้วก็ไปดูวัด น่าประทับใจมาก
 A: เคยไปมาก่อนไหม
 B: ไม่เคยค่ะ ครั้งแรก แต่ประทับใจมาก อยากไปอีก

คำถาม:

1. เธอไปเที่ยวที่ไหน?
 - ก) เชียงราย
 - ข) เชียงใหม่ ✓
 - ค) ภูเก็ต
2. เธอไปกับใคร?
 - ก) เพื่อน
 - ข) คนเดียว
 - ค) ครอบครัว ✓

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

- A: _____ ตอนเป็นเด็ก คุณชอบเล่นอะไร (เมื่อ)
 B: ชอบเล่น _____ กับเพื่อนๆ ค่ะ (ฟุตบอล)
 A: _____ เล่นที่ไหน (มักจะ)
 B: ที่ _____ โรงเรียน หลังเลิกเรียน (สนาม)
 A: _____ ที่สุดคือเรื่องอะไร (ประทับใจ)
 B: ตอนชนะการ _____ ระหว่างโรงเรียนค่ะ (แข่งขัน)



กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การเล่าประสบการณ์เป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการเล่าเรื่องราวในอดีต

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. เลือกหัวข้อจากการดื่อกำหนดให้
3. เล่าประสบการณ์ให้เพื่อนฟัง 3-5 นาที
4. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

หัวข้อที่เลือก:

- วันหยุดที่น่าจำ
- ประสบการณ์ครั้งแรก
- เหตุการณ์ที่ประทับใจ
- ความทรงจำวัยเด็ก

รูปแบบการสนทนา:

ผู้ฟัง: เล่าให้ฟังหน่อยสิ เรื่อง _____

ผู้เล่า: ตอน (เมื่อ + ช่วงเวลา)

ผู้ฟัง: แล้ว _____ ไง (เป็นยังไง/เกิดอะไรขึ้น)

ผู้เล่า: รู้สึก (ตอนนั้น + ความรู้สึก)

กิจกรรมที่ 2: การแบ่งปันความทรงจำ

วัตถุประสงค์: ฝึกการใช้คำเชื่อมในการเล่าเรื่อง

สถานการณ์ที่ใช้:

- ความทรงจำวัยเด็ก
- การเดินทางที่ประทับใจ
- ประสบการณ์การเรียน

- เหตุการณ์สำคัญในชีวิต

ตารางบันทึกประสบการณ์:

เหตุการณ์ เวลา สถานที่ ความรู้สึก



แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

A: _____ ตอนเป็นเด็ก คุณอยู่ที่ไหน

B: อยู่ _____ ชนบท _____ พ่อแม่ทำนา

A: _____ ช่วยทำงานบ้างไหม

B: _____ ครับ _____ ให้ดูว้าว เก๋ไปไหน

A: _____ ไหมว่าเป็นช่วงเวลาที่ดี

B: _____ ครับ _____ ถึงมาก แม้ว่าจะลำบาก

เฉลย:

- เมื่อ
- ที่
- ที่
- เคย
- เคย
- ต้อง
- คิด
- คิด
- คิด

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

- (เมื่อ) (ปีที่แล้ว) (ไป) (ญี่ปุ่น) (เที่ยว)

เฉลย: เมื่อปีที่แล้วไปเที่ยวญี่ปุ่น

- (ประทับใจ) (มาก) (การแสดง) (นั้น)

เฉลย: การแสดงนั้นประทับใจมาก

- (จำได้) (ไหม) (ครั้งแรก) (ที่) (เจอกัน)

เฉลย: จำได้ไหมครั้งแรกที่เจอกัน

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____

A: ไปเที่ยวเกาหลีครับ ประทับใจมาก

เฉลย: วันหยุดที่ผ่านมาไปไหนมา

2. Q: _____

A: เคยครับ ตอนเป็นเด็ก ไปกับครอบครัว

เฉลย: เคยไปเที่ยวทะเลไหม

3. Q: _____

A: จำได้ค่ะ วันแรกที่เข้าเรียน ตื่นเต้นมาก

เฉลย: จำได้ไหมวันแรกที่เข้าเรียน



การประเมินผล (Assessment)

เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)

การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์อดีตกาลถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้องส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบางคำ	ออกเสียงผิดหลายคำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างอดีตกาลถูกต้อง	ใช้โครงสร้างถูกต้องส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างผิดบางประโยค	ใช้โครงสร้างผิดหลายประโยค
การเล่าเรื่อง	เล่าต่อเนื่องและน่าสนใจ	เล่าได้ค่อนข้างต่อเนื่อง	เล่าได้แต่ขาดตอน	เล่าได้ยากตาม
คำเชื่อม	ใช้คำเชื่อมได้หลากหลาย	ใช้คำเชื่อมได้เหมาะสม	ใช้คำเชื่อมได้พอใช้	ใช้คำเชื่อมได้จำกัด

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถเล่าประสบการณ์ได้		
ฉันสามารถใช้คำเชื่อมได้		
ฉันสามารถแสดงความรู้สึกได้		
ฉันสามารถฟังเรื่องราวผู้อื่นได้		
ฉันสามารถใช้อดีตกาลได้		



แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

[ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)]

คำแนะนำ: ฟังการเล่าประสบการณ์และตอบคำถาม

[ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)]

คำแนะนำ: เล่าประสบการณ์ที่น่าจำหนึ่งเรื่อง

[ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)]

คำแนะนำ: อ่านเรื่องราวความทรงจำและตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)



ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: คำเชื่อมในการเล่าเรื่อง

คำเชื่อมลำดับเวลา (Sequential Connectors)

คำเชื่อม	อ่านว่า	ตัวอย่างการใช้
ตอนแรก	twon rêek	ตอนแรกผมไม่ออกไป
แล้วก็	léε kôw	แล้วก็ไปกินข้าวด้วยกัน
หลังจากนั้น	lăŋ càak nán	หลังจากนั้นเราก็กลับบ้าน
ท้ายที่สุด	tháay thii sùt	ท้ายที่สุดก็สนุกมาก

คำเชื่อมเหตุผล (Causal Connectors)

คำเชื่อม	อ่านว่า	ตัวอย่างการใช้
เพราะ	phréc	เพราะฝนตก เลยไม่ไปเที่ยว
เนื่องจาก	nàŋ càak	เนื่องจากป่วย เลยไม่ไปโรงเรียน
เลย	lœy	เมื่อยมาก เลยหยุดพัก
ก็เลย	kôw lœy	หิวแล้ว ก็เลยไปกินข้าว

ภาคผนวก ข: ความรู้สึกและอารมณ์

ความรู้สึกเชิงบวก (Positive Emotions)

คำศัพท์ อ่านว่า ใช้ในสถานการณ์

คำศัพท์	อ่านว่า	ใช้ในสถานการณ์
มีความสุข	mii khwaam kùk	เมื่อเกิดเหตุการณ์ดี
ปลื้มปิติ	plĕm pi ti	เมื่อได้รับรางวัล
ตื่นเต้น	tĕn tĕn	เมื่อรอคอยสิ่งดี
ยินดี	yin dii	เมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จ

ความรู้สึกลง (Negative Emotions)

คำศัพท์	อ่านว่า	ใช้ในสถานการณ์
เสียใจ	sĭa cay	เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ดี
ผิดหวัง	phĭt wǎng	เมื่อไม่ได้ตามที่คาด
เครียด	khĕiat	เมื่อมีปัญหาหรือภาระ
เสียตาย	sĭa daay	เมื่อพลาดโอกาส

ภาคผนวก ค: ประสบการณ์ชีวิตสำคัญ

ประสบการณ์วัยเด็ก (Childhood Experiences)

ประสบการณ์	ตัวอย่างการเล่า
วันแรกเข้าโรงเรียน	เมื่อตอนเข้าป.1 ตื่นเต้นมาก
การไปเที่ยวครั้งแรก	ครั้งแรกที่ไปทะเล ประทับใจมาก
การได้รับรางวัล	ได้รางวัลวาดรูป ดีใจมาก
การเจ็บป่วย	เคยป่วยหนัก อยู่โรงพยาบาลนาน

ประสบการณ์วัยเรียน (School Experiences)

ประสบการณ์	ตัวอย่างการเล่า
การสอบเข้ามหาวิทยาลัย	ตื่นเต้นมาก เพราะเป็นความฝัน
การแข่งขันกีฬา	ได้เหรียญทอง ภูมิใจมาก
การไปแลกเปลี่ยน	ไปเรียนที่ญี่ปุ่น ประทับใจ

ประสบการณ์	ตัวอย่างการเล่า
การจบการศึกษา	วันจบ ดีใจและเศร้าปนกัน

ภาคผนวก ง: การเล่าเรื่องที่มีประสิทธิภาพ

โครงสร้างการเล่าเรื่อง (Story Structure)

ขั้นตอน	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
เริ่มต้น	บอกเวลาและสถานที่	เมื่อปีที่แล้ว ผมไปเที่ยวเชียงใหม่
เนื้อเรื่อง	เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	ตอนแรกไปขี่ช้าง แล้วก็ไปดูวัด
จุดสุดยอด	เหตุการณ์ที่น่าประทับใจ	ที่น่าประทับใจที่สุดคือการดูพระอาทิตย์ตก
การจบ	ความรู้สึกและผลที่ได้	ประทับใจมาก อยากไปอีกครั้ง

เทคนิคการเล่าเรื่อง (Storytelling Techniques)

เทคนิค	วิธีการ
ใช้รายละเอียด	บรรยายสี กลิ่น เสียง
แสดงอารมณ์	ใช้คำที่แสดงความรู้สึก
ใช้คำเชื่อม	เชื่อมโยงเรื่องราวให้ต่อเนื่อง
ถามผู้ฟัง	ทำให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม

ภาคผนวก จ: วัฒนธรรมการเล่าเรื่อง

มารยาทการฟัง (Listening Etiquette)

ควรทำ	ไม่ควรทำ
ตั้งใจฟัง	ขัดจังหวะ
ถามเพิ่มเติม	ดูเบื่อหน่าย
แสดงความสนใจ	เล่าเรื่องตัวเองขัดจังหวะ
ให้กำลังใจ	วิจารณ์ในทางลบ

การเล่าเรื่องในสังคมไทย (Thai Storytelling Culture)

ลักษณะ	คำอธิบาย
ใช้คำสุภาพ	หลีกเลี่ยงคำหยาบ
ไม่อวดดี	เล่าอย่างถ่อมตัว
เน้นบทเรียน	เล่าเพื่อให้ผู้ฟังได้เรียนรู้
ใช้อารมณ์ขัน	ทำให้เรื่องราวน่าสนใจ

ภาคผนวก ข: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ ไอ โอ
- Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ ว-พ ฮ-ห
- Track 3: คำศัพท์เกี่ยวกับประสบการณ์
- Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
- Track 5: แบบฝึกหัดฟัง

บทที่ 8: การพูดคุยเกี่ยวกับแผนการในอนาคต

(Chapter 8: Talking About Future Plans)



วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

เมื่อเสร็จสิ้นบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะมีความสามารถ ดังนี้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจหลักการออกเสียงสระ เอา / เออ และพยัญชนะ ซ-ซุ / ศ-ซม
- เข้าใจโครงสร้างประโยคอนาคตกาล และการใช้ "จะ", "อยาก", "วางแผน"
- รู้คำศัพท์เกี่ยวกับแผนการ ความฝัน และเป้าหมาย 50 คำ

ด้านทักษะ (Skills)

- พูดคุยเกี่ยวกับแผนการในอนาคตได้
- แสดงความปรารถนาและความฝันได้
- ใช้ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับอนาคต

ด้านเจตคติ (Attitude)

- มีการวางแผนและเป้าหมายในชีวิต
- เข้าใจและให้กำลังใจแผนการของผู้อื่น

คำศัพท์และสำนวนสำคัญ (Key Vocabulary and Expressions)

คำศัพท์หลัก (Essential Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
อนาคต	future	?à naa khòt
แผนการ	plan	phǎen kaan
เป้าหมาย	goal/target	pâo mǎay
ความฝัน	dream	khwaam fǎn
ความหวัง	hope	khwaam wǎng
จะ	will	cà
อยาก	want	yàak
ต้องการ	need/want	tǒng kaan
วางแผน	plan	waang phǎen
ตั้งใจ	intend	tǎng cay
หวัง	hope	wǎng
คาด	expect	khâat
คิด	think	khít
ฝัน	dream	fǎn
ปรารถนา	wish	plàat tha nǎa

คำศัพท์เกี่ยวกับการศึกษา (Education Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
เรียนต่อ	continue studying	rian tòw
จบการศึกษา	graduate	còp kaan sùksǎa
ปริญญาตรี	bachelor's degree	pà rin yaa trii
ปริญญาโท	master's degree	pà rin yaa thoo
ปริญญาเอก	doctoral degree	pà rin yaa ?èek

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
เรียนภาษา	study language	rian phaa sǎa
ทุนการศึกษา	scholarship	athun kaan sǎk sǎa
แลกเปลี่ยน	exchange	lǎek plian
ฝึกงาน	internship	fǐk ngaan
วิจัย	research	wí cay

คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ (Career Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ทำงาน	work	tham ngaan
หางาน	look for a job	hǎa ngaan
สมัครงาน	apply for a job	sà màk ngaan
เริ่มธุรกิจ	start a business	rêem thú rá kít
เลื่อนตำแหน่ง	get promoted	lǎan tam nèeng
เปลี่ยนงาน	change job	plian ngaan
ลาออก	resign	laa ʔwǎk
เกษียณ	retire	kà sǎn
เป็นเจ้าของ	own	pen chǎw khǎwng
เป็นหุ้นส่วน	be a partner	pen hūn sùn

คำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตส่วนตัว (Personal Life Vocabulary)

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
แต่งงาน	get married	tèeng ngaan
มีลูก	have children	mii lúuk
ซื้อบ้าน	buy a house	sǎm bâan
ซื้อรถ	buy a car	sǎm rót
เที่ยว	travel	thǎaw

ภาษาไทย	ความหมาย	คำอ่าน
ย้ายบ้าน	move house	yáay bâan
ออมเงิน	save money	โวม ฤน
ลงทุน	invest	long thun
ดูแลพ่อแม่	take care of parents	duu lee phôw mĕe
มีครอบครัว	have a family	mii khrôp khrua

สำนวนสำคัญ (Key Expressions)

ภาษาไทย	ความหมาย	การใช้
มีแผนอะไรบ้าง	What are your plans?	ใช้ถามแผนการ
อยากจะ	would like to	ใช้แสดงความต้องการ
หวังว่า	hope that	ใช้แสดงความหวัง
ถ้าได้	if possible	ใช้แสดงเงื่อนไข
ในอนาคต	in the future	ใช้กับเวลาอนาคต

กิจกรรมการฟัง (Listening Activities)

กิจกรรมที่ 1: ฟังและเลือกคำตอบ

คำแนะนำ: ฟังบทสนทนาและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

Audio Script 1:



A: จบมหาวิทยาลัยแล้ว มีแผนอะไรบ้าง

B: คิดจะทำงานก่อนครับ ต้องการประสบการณ์

A: อยากทำงานอะไร

B: อยากเป็นครูครับ ชอบสอนเด็ก

A: แล้วจะเรียนต่อไหม

B: อาจจะเรียนต่อปริญญาโทครับ ถ้าหาเงินได้พอ

คำถาม:

1. เขาอยากทำงานอะไร?

- ก) หมอ
- ข) ครู ✓
- ค) พยาบาล

2. จะเรียนต่อเมื่อไหร่?

- ก) ทันที
- ข) ถ้าหาเงินได้พอ ✓
- ค) ไม่เรียนต่อ

กิจกรรมที่ 2: ฟังและเติมคำที่ขาดหาย

คำแนะนำ: ฟังและเติมคำที่ขาดหายในบทสนทนา

A: ปีหน้าคุณ_____ทำอะไรคะ (จะ)

B: _____ไปเรียนต่อที่อเมริกาครับ (วางแผน)

A: _____เรียนอะไรคะ (ไป)

B: _____ภาษาอังกฤษครับ เพื่อ_____การสื่อสาร (เรียน, พัฒนา)

A: _____ว่าจะประสบความสำเร็จนะคะ (หวัง)

B: _____ครับ _____สุดความสามารถ (ขอบคุณ, จะทำ)



กิจกรรมการพูด (Speaking Activities)

กิจกรรมที่ 1: การพูดคุยเกี่ยวกับแผนการเป็นคู่

วัตถุประสงค์: ฝึกการสนทนาเกี่ยวกับแผนการในอนาคต

ขั้นตอน:

1. จับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน
2. ถามตอบเกี่ยวกับแผนการต่างๆ
3. ใช้คำถามและคำตอบที่กำหนดให้
4. สลับบทบาทและฝึกซ้ำ

คำถามที่ใช้:

- ปีหน้าจะทำอะไร?
- อยากได้งานแบบไหน?
- มีแผนจะเรียนต่อไหม?
- ความฝันคืออะไร?

รูปแบบการสนทนา:

A: ปีหน้า_____จะทำอะไร_____ (คุณ + ครี/คะ)

B: จะ_ (ผม/ดิฉัน + แผนการ)

A: ดีนะ แล้ว_ (ฟังดู + หลังจากนั้น)

B: อยาก_ (หลังจากนั้น + เป้าหมาย)

กิจกรรมที่ 2: การแบ่งปันความฝัน

วัตถุประสงค์: ฝึกการแสดงความสามารถและความฝัน

หัวข้อที่พูดคุย:

- ความฝันในการทำงาน
- แผนการเรียนต่อ
- การเดินทางท่องเที่ยว

- การมีครอบครัว

ตารางบันทึกแผนการ:

ระยะเวลา แผนการ เป้าหมาย วิธีการ

1 ปี

3 ปี

5 ปี

10 ปี



แบบฝึกหัด (Exercises)

แบบฝึกหัดที่ 1: เติมคำในช่องว่าง

คำแนะนำ: เติมคำที่เหมาะสมในช่องว่าง

A: เดือนหน้าคุณ _____ ทำอะไรครับ

B: _____ จะไปสัมภาษณ์งานค่ะ

A: _____ สัมภาษณ์ที่ไหน

B: ที่ _____ ABC ค่ะ _____ เป็นโปรแกรมเมอร์

A: _____ ว่าจะได้งานนะครับ

B: _____ ค่ะ _____ มาเตรียมตัวมาดี

เฉลย:

1. จะ 2. ผม/ดิฉัน 3. ไป 4. บริษัท 5. อยาก 6. หวัง 7. ขอขอบคุณ 8. ได้

แบบฝึกหัดที่ 2: เรียงประโยค

คำแนะนำ: เรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

1. (ปีหน้า) (จะ) (เรียนต่อ) (ปริญญาโท)

เฉลย: ปีหน้าจะเรียนต่อปริญญาโท

2. (อยาก) (จะ) (เป็น) (หมอ) (มาก)

เฉลย: อยากจะเป็นหมอมาก

3. (วางแผน) (จะ) (ไป) (เที่ยว) (ญี่ปุ่น)

เฉลย: วางแผนจะไปเที่ยวญี่ปุ่น

แบบฝึกหัดที่ 3: ตั้งคำถาม

คำแนะนำ: ตั้งคำถามให้เหมาะสมกับคำตอบ

1. Q: _____

A: จะไปเรียนต่อที่อังกฤษครับ

เฉลย: ปีหน้าจะทำอะไร

2. Q: _____

A: อยากเป็นนักธุรกิจค่ะ

เฉลย: อยากเป็นอะไร/ความฝันคืออะไร

3. Q: _____

A: หวังว่าจะได้ทุนการศึกษาครับ

เฉลย: หวังอะไร/คิดอย่างไรกับการเรียนต่อ

การประเมินผล (Assessment)

เกณฑ์การประเมิน (Assessment Criteria)

การประเมินการพูด (Speaking Assessment)

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การออกเสียง	ออกเสียงคำศัพท์อนาคตกาลถูกต้องชัดเจน	ออกเสียงถูกต้องส่วนใหญ่	ออกเสียงผิดบางคำ	ออกเสียงผิดหลายคำ
ไวยากรณ์	ใช้โครงสร้างอนาคตกาล	ใช้โครงสร้างถูกต้อง	ใช้โครงสร้างผิด	ใช้โครงสร้างผิด

หัวข้อ	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
	ถูกต้อง	ส่วนใหญ่	บางประโยค	หลายประโยค
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์แผนการได้ หลากหลาย	ใช้คำศัพท์ได้ เหมาะสม	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้	ใช้คำศัพท์ได้จำกัด
ความ ชัดเจน	อธิบายแผนการได้ชัดเจน และสมเหตุสมผล	อธิบายได้ค่อนข้าง ชัดเจน	อธิบายได้แต่ไม่ ชัดเจน	อธิบายได้ยากเข้าใจ

การประเมินการฟัง (Listening Assessment)

- ข้อสอบปรนัย 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 6 คะแนน (60%)

การประเมินแบบฝึกหัด (Exercise Assessment)

- แบบฝึกหัด 3 ชุด (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
- เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)

แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment)

คำแนะนำ: ให้คะแนนตนเองตามความสามารถ (1-4)

ทักษะ	คะแนน	หมายเหตุ
ฉันสามารถพูดเกี่ยวกับแผนการได้		
ฉันสามารถแสดงความฝันได้		
ฉันสามารถใช้อินาตกาลได้		
ฉันสามารถฟังแผนการผู้อื่นได้		
ฉันสามารถให้กำลังใจผู้อื่นได้		



แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test)

[ส่วนที่ 1: การฟัง (5 คะแนน)]

คำแนะนำ: ฟังการพูดคุยเกี่ยวกับแผนการและตอบคำถาม

[ส่วนที่ 2: การพูด (15 คะแนน)]

คำแนะนำ: นำเสนอแผนการในอนาคตของตนเอง

[ส่วนที่ 3: การอ่าน (10 คะแนน)]

คำแนะนำ: อ่านบทความเกี่ยวกับการวางแผนชีวิตและตอบคำถาม

คะแนนรวม: 30 คะแนน

เกณฑ์ผ่าน: 18 คะแนน (60%)



ภาคผนวก (Appendices)

ภาคผนวก ก: การแสดงระยะเวลาในอนาคต

ระยะเวลาใกล้ (Near Future)

ระยะเวลา	อ่านว่า	ตัวอย่างการใช้
พรุ่งนี้	phrûŋ-nii	พรุ่งนี้จะไปสัมภาษณ์งาน
วันหลัง	wan-lǎŋ	วันหลังจะโทรหาคุณ
สัปดาห์หน้า	sàp-daa-nâa	สัปดาห์หน้าจะไปเที่ยว
เดือนหน้า	duan-nâa	เดือนหน้าจะย้ายบ้าน

ระยะเวลาไกล (Distant Future)

ระยะเวลา	อ่านว่า	ตัวอย่างการใช้
ปีหน้า	pai-nâa	ปีหน้าจะจบการศึกษา
ในอนาคต	nai-à-naa-khót	ในอนาคตอยากเป็นหมอ
สักวันหนึ่ง	sàk-wan-nəŋ	สักวันหนึ่งจะกลับไทย

ระยะเวลา	อ่านว่า	ตัวอย่างการใช้
เมื่อแก่แล้ว	mĕa-kĕĕ-lĕĕo	เมื่อแก่แล้วจะเกษียณ

ภาคผนวก ข: ระดับความมั่นใจในแผนการ

ความแน่นอน (Certainty)

ระดับ	คำที่ใช้	ตัวอย่าง
แน่นอน 100%	จะ + กริยา	จะไปเรียนต่อแน่นอน
แน่นอนมาก	ตั้งใจจะ	ตั้งใจจะทำงานหนัก
ค่อนข้างแน่ใจ	วางแผนจะ	วางแผนจะซื้อบ้าน
ไม่แน่ใจ	อาจจะ	อาจจะเรียนต่อ
ไม่แน่ใจมาก	คิดจะ	คิดจะเปลี่ยนงาน

ความปรารถนา (Desires)

ระดับ	คำที่ใช้	ตัวอย่าง
ปรารถนามาก	อยากจะ + กริยา + มาก	อยากจะเป็นหมอมาก
ปรารถนา	อยาก + กริยา	อยากไปเที่ยว
ต้องการ	ต้องการ + กริยา	ต้องการมีครอบครัว
หวัง	หวังว่าจะ	หวังว่าจะสำเร็จ

ภาคผนวก ค: แผนการตามช่วงวัย

วัยเรียน (Student Age: 15-25)

แผนการ	ตัวอย่าง
การศึกษา	เรียนจบมหาวิทยาลัย, เรียนต่อปริญญาโท
ทักษะ	เรียนภาษาต่างประเทศ, ฝึกงาน
ประสบการณ์	ไปแลกเปลี่ยน, เดินทางท่องเที่ยว
การทำงาน	หางานทำ, สร้างประสบการณ์

วัยทำงาน (Working Age: 25-45)

แผนการ	ตัวอย่าง
การทำงาน	เลื่อนตำแหน่ง, เปลี่ยนงาน, เริ่มธุรกิจ
ครอบครัว	แต่งงาน, มีลูก, ซื้อบ้าน
การเงิน	ออมเงิน, ลงทุน, วางแผนเกษียณ
สุขภาพ	ออกกำลังกาย, ตรวจสุขภาพ

วัยกลางคน (Middle Age: 45-60)

แผนการ	ตัวอย่าง
ครอบครัว	ดูแลลูก, ส่งลูกเรียน, ดูแลพ่อแม่
การทำงาน	มั่นคงในงาน, เตรียมเกษียณ
สุขภาพ	ดูแลสุขภาพมากขึ้น
งานอดิเรก	พัฒนาความสนใจใหม่

ภาคผนวก ง: การวางแผนทางการเงิน

เป้าหมายระยะสั้น (1-2 ปี)

เป้าหมาย	วิธีการ
ออมเงิน	ตั้งงบประมาณรายเดือน
ลดหนี้	วางแผนการชำระหนี้
ซื้อของใช้	เก็บเงินเป็นงวดๆ
เรียนเพิ่มเติม	หาเงินค่าเล่าเรียน

เป้าหมายระยะกลาง (3-10 ปี)

เป้าหมาย	วิธีการ
ซื้อบ้าน	ออมเงินดาวน์, สินเชื่อ
ซื้อรถ	วางแผนผ่อนชำระ

เป้าหมาย	วิธีการ
ลงทุน	เรียนรู้การลงทุน
สร้างธุรกิจ	เก็บเงินทุน, หาพันธมิตร

ภาคผนวก จ: การให้กำลังใจและคำแนะนำ

การให้กำลังใจ (Encouragement)

สถานการณ์	วลีที่ใช้
เมื่อคนอื่นบอกแผนการ	ฟังดูดีนะ, น่าสนใจจัง
เมื่อต้องการให้กำลังใจ	เชื่อว่าจะทำได้, สู้ๆ นะ
เมื่อแผนการยาก	ทำทีละขั้น, ค่อยๆ ทำ
เมื่อสำเร็จ	ยินดีด้วย, เก่งมาก

การให้คำแนะนำ (Giving Advice)

เรื่อง	คำแนะนำ
การศึกษา	ควรเลือกสาขาที่ชอบ
การทำงาน	ต้องมีประสบการณ์ก่อน
การเงิน	ควรออมเงินตั้งแต่เร็ว
สุขภาพ	อย่าลืมดูแลสุขภาพ

ภาคผนวก ฉ: วัฒนธรรมการวางแผนในสังคมไทย

ค่านิยมในการวางแผน (Planning Values)

ค่านิยม	คำอธิบาย
ความกตัญญู	วางแผนดูแลพ่อแม่
ความมั่นคง	เลือกงานที่มั่นคง
การศึกษา	ให้ความสำคัญกับการเรียน
ครอบครัว	วางแผนมีครอบครัวที่อบอุ่น

การแสดงความนอบน้อม (Humility)

สถานการณ์	วิธีการแสดง
เล่าแผนการ	ใช้คำว่า "หวังว่า", "ถ้าได้"
แสดงความมั่นใจ	ไม่อวดหรือพูดเกินจริง
รับคำแนะนำ	แสดงความขอบคุณและเคารพ
เมื่อสำเร็จ	แสดงความถ่อมตัว

ภาคผนวก ข: เสียงบันทึกสำหรับครู

- Track 1: การออกเสียงสระ เอา เออ
- Track 2: การออกเสียงพยัญชนะ ช-ช ค-ค
- Track 3: คำศัพท์เกี่ยวกับแผนการ
- Track 4: บทสนทนาตัวอย่าง
- Track 5: แบบฝึกหัดฟัง

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ - สกุล นายอดิสรณ์ ประทุมถิ่น

วัน เดือน ปี เกิด 9 กรกฎาคม 2519

ที่อยู่ปัจจุบัน

เลขที่ 300/73 ถนนพ่อขุน ตำบลรอบเวียง

อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 ศศ.บ. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2554 ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พ.ศ. 2563 ศศ.ด. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2546 – 2555 อาจารย์สอนภาษาไทย Centre for Language Studies, National University of Singapore

พ.ศ. 2547 – 2550 Thai Language Tester, Singapore Tourism Board

พ.ศ. 2555 – 2556 อาจารย์แลกเปลี่ยนสอนภาษาไทย Yuxi Normal University

พ.ศ. 2555 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

พ.ศ. 2557 – ปัจจุบัน ผู้อำนวยการสถาบันภาษาและกิจการต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย